உ

சிவமயம்.

ஆத்மநாமம்

பஞ்சகோசம்

ஞானவந்தாதி

ஏதுசொரூபங்காரியம்.

———:o:———

இவை

சமிவனச்சேத்திரமாகிய

கோவிலூரென்னுஞ்

சிவஸ்தலத்தின்கணெழுந்தருளியிருந்த

பிரமானந்தசொரூபராகிய

முத்துராமலிங்கசுவாமிகளது

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

கண்டநல்லூர்

நாகலிங்கசுவாமிகளால்

திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்டு,

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தாத்ரு௵ கார்த்திகை௴.

சிவமயம்.

ஆத்மநாமம்.

செல்வவிநாயகர் துதி.

ஆரணங்களடிக்கடிதான் கூறுகின்ற வாத்மாவினுமமதி னருத்தந்தன்னைத், தாரணமதானபெரி யோர்கள்வாக்காற் சாற்றினதைத்தமிழ்க்கவியாய்ச் செய்வதற்குப், பூரணமதாகின்ற சிற்சொருபப் பொருவரியநித்தசுத்த புத்தமான, சீரிணங்குசெல்வவிநாயகனைநாளுஞ் சேவித்துமனமதனிற் சிந்தைசெய்வாம்.

சுந்தரேசுரர் துதி.

சந்திரன்வானம்வாயு தாரணிகனல்சலத்தோ
டந்தமில்கனலிபூமா னுகியவெட்டுமாகிச்
சிந்தைசெயவையலாத சிதானந்தவடிவமான
சுந்தரேஸ்வரனற்பாதந் துதித்துமேதியானஞ்செய்வாம்.

மீனும்பிகை துதி. வேறு.

சேனுலாவியதேவர்மூவர்க ேடேடிடற்கரிதானவ
டானுவாகியசுந்தரேசர் சீரம்பாதியுடையவள்
வாணிலக்குமிதேவகன்னியர் வாழ்த்திடும்படிமூர்த்தமாய்க்
காணவந்திடுமீனலோசனி கழல்களுடிவணங்குவாம். (௩)

கற்பகவிநாயகர் துதி. வேறு.

ஒப்பரியவேதாங்க ளோதுபொருளாயுஞ்
சிற்பிரமமானவர்கள் சிந்தைசெய்வதாயுந்
தப்பில்பரிபூரண சதானந்தவடிவாங்
கற்பகவிநாயகன் கழல்கடுதிசெய்வாம். (௪)

சுப்பிரமணியர் துதி. வேறு.

சந்திரசடாமௌலி தன்னுடையசெவியிற் றற்பிரமவுபதேச மற்புதமதாகப், புந்தியிலுறப்புரியு மந்தவடிவேலோய் போத வடிவானவடி யார்களிருதயமே, சொந்தமெனவந்துகுடி கொண்டுபவமாறச் சொருபசுகமருளியிடு தோகைமயிலுடையோ, யெந்தமதுசிந்தைமய நீரவருள்புரிவா யெழுவாரிதனில்வே லையேவியிடுவோனே. (ரு)

நடராசர் துதி. வேறு.

கானனமயானந்தன்னிற் கருதருநடனஞ்செய்து
வானமர்மன்றுளம்மை மகிழ்ந்திடவாடிக்காலை
மீனவன்றனக்காய்மாறி வெள்ளிமன்றதனுளாடு
மானந்தநடனன்பாத மனுதினந்தொழுதல்செய்வாம். (சு)

தெக்ஷிணாமூர்த்தி துதி.

சனகாதிநால்வர்க்காகச் சச்சிதானந்தசோதி
கனமானவருளினாலே கவின்பெறுவடிவதாகி
யனகமாகித்தசுத்த வறிவினைமௌனமாகத்
தினமுமேயிருந்துகாட்டுந் தெக்ஷிணாமூர்த்திபோற்றி. (எ)

வைரவர் துதி.

கருப்புவில்லுடையோனாலே கருதியமாதர்கொங்கை
விருப்பமதொழிந்தேயுன்னை விடவொருபொருளில்லென்று
மருட்பெறுநிச்சயத்தை யடைந்திடக்கிருபைசெய்வாய்
தெருட்படுவடிவாய்நின்ற சித்தனேபோற்றிபோற்றி. (அ)

குருவணக்கம். வேறு.

சுத்தசத்துவ தூயவொளிமிகுஞ்
சத்துசித்தொடு சாக்ஷியுமானவன்

பத்தருக்கருள் செய்பவனாகிய
முத்துராம முதல்வனைப்போற்றுவாம். (௯)

அவையடக்கம். வேறு.

தவமுளோர்புகழ்வதாந் தேனாறுபாய்ந்துவளர் சமிவனச் சேத்திரத்திற் - சார்கின்றராசகட் கேசபரமேஸ்வரன் சாலிவா டீஸ்பரியையு, நவமாகவனவரத மனதினிற்குடிகொண்ட ஞானவடி வானமுத்து - ராமலிங்கக்குரு பாதமலரெந்நாளு நாடியே ஞானவடிவாஞ், சிவரூபமானவரு ணாசலசுவாமிகள் செய்யான்ம நாமவுரையைத் - தெளிவுபெறநாயினேன் றமிழ்க்கவியதாகவே செய்வதிற் குற்றமுளதேற், கவர்வுறுதலன்றியே குணமானபொருளையுங் கருதிச் சிறப்பிதென்று - கனமானவன்பினைச் செய்திடுவர்பெரியோர்கள் காசினியி லெந்நாளுமே. (௧௦)

பாயிர முற்றிற்று.

நித்தியம்.

மன்னும்பிராகாபாவமுதன்மருவுநான்குங்கடமதனுக்
குன்னிலென்றுமிருந்துமவையுயர்மண்ணதனுக்கிலாததுபோ
லன்னகோசமைந்தினுக்கு மபாவநான்குமிருத்தலினாற்
சொன்னவபாவங்களிலொன்றுந்தொடராவான்மாநித்தியமே

பூரணம்.

ஒருதேசமொருதேசத்து மொருகாலமொருகாலத்தும்
வருமொருவஸ்தில்வஸ்து மருவுவதிலைபோலின்றிப்
பொருமெலாத்தேசத்தேயும் புகலுமெக்காலத்தேயு
நிரைவஸ்துவெலாமுமான்மா நிறைவதாற்புரணமாமே. (௧௨)

ஏகம்.

நாட்டமாணகடகலச நாநாவாயுமண்ணென்றும்
வேட்டுகடகமகுடாதி வெவ்வேருயும்பொன்னென்று
மீட்டிவாலாவாள்பலவா யிருந்துமயமொன்றுமவைபோற்
றேட்டுபிரமம்பரசீவ செகங்களாயினும்மேகம். (கங)

பரமார்த்தம். வேறு.

சுத்திவெள்ளிபொய் சுத்திசத்தியஞ் சொல்வபோலவே சொற்பனத்தினிற் - றோன்றுமியாவையுஞ் சுத்தமித்தையே துதிகொள்சாக்கிரந் தோன்றும்வஸ்தெலாஞ், சத்ததாமதின் மேகமாதிபொய் தாரம்புத்திரன் சரீரமுண்மையாங் - தங்குமிவைபொய்வா னுலகமாதிகள் சத்ததாமவை யசத்ததாமதி, னித்தமாகுமே பிரமலோகங்க ணேர்ந்தசெகபர சீவர்தோற்றியே - நிலையிலாதழி வாகிவார்த்தையாய் நிற்பதாலசத் தாகுமாதலாற், சித்ததாமது பிறப்பிறப்பையுஞ் சேர்ந்திடாதவை தோற்றன்மூலமாய்ச் - செறிதலாற்பர மார்த்தமாயுமேற் றெய்வமில்பரமார்த்தமாகுமே. (கச)

பரப்பிரமம். வேறு.

உன்னுபசுவும்பிரணவமு முயர்வாம்வேதம்பிராமணரு
மன்னுபிரமன்முதறேவர் மகத்தாம்பிரமமறுவகையுட்
சொன்னமேலாஞ்சத்தியசிற் சுகமாம்பிரமசொரூபமதை
யன்னவேதம்பரப்பிரம மாகுமெனவேயறைந்திடுமே. (கரு)

நிதானம்.

சீவர்கள்செகங்களீசன் றிகழுமூவகைக்குமூல
மாவதுபிரதானந்தா னதற்குமேமூலமான
பாவனைக்கெட்டாவான்மாப் பகராதிகாரணத்தான்
மேவியநிதானமென்று விளம்பினர்பெரியோர்தாமே. (கசா)

சாந்தம். வேறு.

காட்டமதிற்செனித்தகனல் காட்டமதைச்சுட்டுக் காட்டமுடனக்கனலுங் கழிவ்துவேபோலச், சாட்டுபிரகிருதிபுமான்சையோகத்தாலுஞ் சாத்திரத்தின்விவேகமதாற் றருமகண்டாகார, நாட்டமதாஞானந்தான் பிரமத்தின்வேருய் நவிலுபிரகிருதிபுமான் சாத்திரமுஞ்சுட்டு, வீட்டுவதாந்தானுமே பிரமத்தினசித்து வேறுபடாநிற்சகமா யமைவதனுற்சாந்தம். (கஎ)

சத்தியம். வேறு.

தினந்திங்கள்வருடந்தோறுஞ் செறியுகங்கற்பந்தோறும்
வனமானகோசமைந்தும் வருவதன்முன்னும்பின்னுங்
கனமுளசமமாய்மெய்யாய்க் காண்கின்றவொருபடித்தா
யனகமாயிருக்குமான்மா வழிவில்சத்தியமாமன்றே. (கஅ)

கேவலம். வேறு.

வானஞ்சாதுர்ப்பூதமதின் மருவாமற்றனிருப்பதுபோ
லானமூலப்பிரகிருதி யதன்காரியமாம்பிரபஞ்சம்
மானசிருட்டிதிதியழிவின் மருவலின்றித்தனித்தோனய்
ஞானவான்மாவிருத்தலினு னன்மையானகேவலமே. (கசு)

துரியம்.

நனவுகனவுசுழுத்திதனினுளும் விளங்குந்தூலமுடன்
வினவுசூக்கங்காரணமாம் விசுவமல்லாதான்மாவுந்
தினமுமவையெல்லாமறியுஞ் சித்தேவடிவாயிருத்தலினற்
கனமாந்துரியமாகுமெனக் கழறுகின்றவேதமெலாம். (உ0)

சமம். வேறு.

தாரதன்மியமான பூலோகமுதலான சகலவித வுலகத்தினுஞ் - சார்கின்றவுத்தமமு மத்திமமு மதன்மமாய்த் தங்குபிரமா

சாரமறுதம்பாந்த மானசரீரத்திலுந் தயங்குபா மரன்
ங் - தயவானவுபாசகன் யோகிஞானிகளென்று சாரு
ரிலுமேலும், பாரதனிலவையேக தேசமெனவுடைய
பகர்சிவ பேதமதினும் - பங்கயன்முதலான வீஸ்வர
ளாம் பலதார தன்மியத்துஞ், சீரணமிலாதுசத் தாகா
கார தன்மியஞ் சிறிதுமின்றித் - திருக்குவடிவாய்நா
ரமாவிருத்தலிற் றிகழுசம மென்னலாமே. (உக)

திருக்கு. வேறு.

பங்களாய்விளங்குந் தேகமுடன்பொறிக - டிகழுயிர்க
ப்புத்தி யவித்தையுடன்சிவன், விரிபஞ்சவிடயமதை ய
கான்மாவாய் விளங்கிடினுமேயவைகள் சுயமறிவிலா
பிரிவானவுற்பத்தி நாசமுடைத்தாகிப் பெரிதானவான்
லாதவிவைகட்குத், தெரிவுடையவதிட்டான மாயிவை
கல் செனித்திறத்தலறியான்மாத் திருக்குவடிவாமே.()

கூடத்தர். வேறு.

னைடைகளு நிருவிகாரமாய் மன்னுமயமுடை விகாரம்
-வந்தடங்கிட மூலமாதல்போல் வருவிகாரமில் பிரம
ற், றனுவின்மூலமாஞ் சத்திவரவதின் சாத்திகாதியா
ங்கண்மூன்றினுற் - றருவவீசனுஞ் சிவன்பூதங்க டந்த
ந் தன்றன்றொழில்வழி, புனிதமாகவே சென்றடங்கி
ருந்துகின்றதாம் பிரமவஸ்துவும் - போதரூபமாய் மூ
ம் புகலுரகசிய வஸ்துவாகவுந், தனியதானசற் குணத்
பிற் றயங்குகின்றதோர் பொருளதாகவுந் - தானிருந்த
டங்களுந் தகைமையானகூ டத்தரென்பவே. (உஉ)

சாட்சி.

கமதின் றொழில்கள்செய்யவே தபனன்சந்நிதி மூல
ந் - சண்டனவைகளிற் பற்றதின்றியே சாட்சியாக

வே தானிருத்தல்போற், புகலுமான்மசந் நிதியடைந்துமே பொறிகள்சகலமுந் தொழில்கள்செய்யவும்-போதரூபமுந் தானேயாய்ப்பிர விர்த்திநிவிர்த்திகள் செய்தலின்றியே, யகலுமொன்றினுற் செய்வதின்றியே யவைகளுக்கெலா மத்தியஸ்தமா - யமர்ந்துபார்த்துமே தோற்றிவைக்குத லானமாத்திரம் வடிவதாகியும், விகலமின்றிய சான்றதாகவும் விளங்குகின்றதால் வேதமானவை - விரிவதாகவே யான்மவஸ்துவை விளம்புகின்றது சாட்சியென்னவே. (உச)

போதம். வேறு.

வினவியமுப்பத்தைந்தாய் விளங்குறுதத்துவங்கள்
சொனவதனதனதான தொழிலையும்விளக்கிவைத்தே
யனகமாஞானவான்மா வறிந்துகொண்டிருப்பதாலே
மனமதிற்போதமென்று மதித்தனர்பெரியோர்தாமே. (உரு)

சுத்தம். வேறு.

சாதிவன்னவாச் சிரமபுண்ணியந் தயங்குபாவமுஞ் சொற்கநரகமுந் - தருவபிறப்பிறப் பாதியசுத்தமே தங்குகின்றதோர் சீவர்தங்களு, மோதுமிராகவன் கிருஷ்ணனாதியா மொப்பிலாவவ தாரங்கிர்பையு - மோயுமாச்சரி யாதியசுத்தமு முடையவீசனு முதிப்பிறப்புக, ளாதியாய்வரும சுத்தமுள்ளதா மைந்துபூதமு மானவிவைகளுக் - கனியமாயிருந் தவைகளோடுமே யமர்ந்துநிற்கினும சுத்தமின்றியே, சோதிநித்திய மாகநிறைவதாய்ச் சொருபமாவது வொன்றுமின்றிய - சுயஞ்சைதன்னியவான்மரூபமுந் தூயதாதலிற் சுத்தமென்பதே. (உசு)

இலக்கியம். வேறு.

தற்பதவாச்சியமாகும் விராட்டாதிசரீரந் தருகின்றசிருட்டிமுத லாமவத்தைமூன்றும், பொற்புடையவைசுவா னாதி

ப் பொருந்துகின்றநவவிதமுந் துவம்பதவாச்சியமா,
ந்தூலாதி சரீரங்கண்மூன்று முறவானவபிமானி வி
நன்மூன்று, மற்புதசாக்கிரமாதி யவத்தைகண்மூவித
கியமாமான்மாவே விசேடமதாலிலக்கியம். (உஎ)

சஞ்ஞதனம்.

யென்றுநிச்சயித்த சோபாதிகன்ம மஞ்ஞானம்வேத
வனுமீசுரனுந், தனதுநிருபாதிகசை தன்னியமாம்பி
மவையுட்கற்பிதவ ஞ்ஞதியைந்தாமிவைக்கு, வினமா
ண்டா மவைக்கதிட்டானமதா யிருக்கின்றபிரமமது
வின்றித், தினமுமேயஞ்ஞதியா யிருத்தலினுல்வேதஞ்
னசஞ்ஞதனமென் றுரைக்குமெனவறியே. (உஅ)

சீவன். வேறு.

சரீரமாதி யுலகங்கணசித்தபோதும்
வவைகள்போலப் பழுதுறநசியாதாகிச்
லான்மாநாளுஞ் சீவித்தேயிருப்பதாலே
சீவனென்று மதித்ததுவேதமெல்லாம். (உகூ)

தத்துவம். வேறு.

மமதையறியும்வனை தத்துவமென்றிருக்குந் தூலவுட
பூதமவையைந்தா, மருவுகின்றசூக்கவுட லிருபதுவா
மாயையுடனவித்தைபொரு வீசனிவைநான்காம்,
ராமையேழு மொருகாற்றத்துவமாய் வருமொருகால
ாய் வருமிவைபோலின்றி, யொருபடியாயுண்மையா
ந்துமான்மா வுறுவதனுற்றத்துவமென் றுரைப்பர்கண்
ோ. (௩௦)

விண். வேறு.

மமாய்நிரவயமா யமூர்த்தமாகிச்சரீரமுதற்
சுத்தம்வனைசகத்துத் தோன்றிநின்றேயழியவிடந்

திதியாயளித்துவியாபகமாய்ச் சிதாகாசமதாயெப்போதுங்
கதியாமான்மாவிளங்குதலாற் கழறுமறைகள்விண்ணெனவே.

சோதி. வேறு.

சூரியனக்கினியுமின்னல் சோமனுமிந்தியகரணமுடன்
காரியசீவனுமாயையுடன் காரணவீசனுமிவைகளுடைப்
பெரியதோற்றந்திதிநாசம் பிரகாசிப்பித்தொன்றாலுந்
தூரியதானும்விளங்காமற் சுயம்பிரகாசமதாற்சோதி. (௧௨)

ஆன்மா. வேறு.

உண்மையாகவருமகவுதாரமுத லுறவரானபூதாதிக - ளோ
தூநாமமது வேறதாய்த்தனது வுருவமின்றிவே றுறுவபோற்,
றண்மையாகிமிக வேறுருதபடி தானதாயதே காதிக - டன்
னில்வேறுபட வென்னதென்னதென வேபுறம்புபடு தன்மை
போல், வண்மையானவிவை கட்கெலாமதித மாகியேதின மி
ருப்பதாய் - வருவிகாரமது வொன்றுமின்றியசை தன்யமாகி
யுள பிரமமுந், திண்மையானதன துருவமாகியொரு காலும்
வேறுபட லின்றியே - திகழ்தலாலதனை யான்மரூபமென வே
யுரைத்திடுவர் தேசுளோர். (௧௩)

முத்தம். வேறு.

பூமிகடனமுதல்வஸ்துகளும் புத்திரர்மித்திரர்காரிகையுங்
காமியதேகமுமிந்தியமுங் கரணஞ்சீவபிராணனுமே
நேமியிலொருகாற்பிரியமதா நிகழொருகாலப்பிரியமதா
மேமமிலான்மாவதுவில்லா தென்றும்பிரியமதான்முத்தம். ()

விபு. வேறு.

ஒன்றுமேலொன்றுவியா பகமாகியிருக்கு முறுமவித்தைவி
சிட்டன்சூக் குமந்தூலதேக, மன்றுவருதூலபஞ்ச பூதம்பொ
ன்கற்ப மவ்வியாகிருதமவ் வியத்தமுடன்சுத்தம், பொன்றுமா

யாவிசிட்ட னிவனிலுமேவிரிந்து பொருமிவையையவியாபித்துச் சிதானந்தமாகிக், குன்றுதவதற்குமேல் வியாபகமிலாது குறையாதவியாபகமா யிருத்தலினால்விபுவாம். (௩௫)

சூக்குமம். வேறு.

சூட்சுமமாம்பரமாணு வதிலேகோடி தொகையிலொருபங் குகன மில்லாதாகி, யாச்சரியமாமிந்தி யங்களாறு மறியாதஞா னவடி வாகிநாளுஞ், சாட்சிவடிவாமான்மா நுண்மையாகித் தானுமேயிருத்தலினாற் சூக்கமாகுங், காட்சியதாம்வேதம்விதி குணங்களாகக் கழறுகின்றநாமமிரு பத்தாறுமே. (௩௬)

அசலன். வேறு.

தூலஞ்சூக்குமகாரணமாய்ச் சொல்லியதேகஞ்சீவனுடன்
பாலனபஞ்சபூதமதும் பௌதிகசமட்டியுமாயையுறு
மாலமரீசனுமாமிவைக ளசைந்திடத்தானமுஞ்சாட்சியுமாய்க்
கோலமிலான்மாவசைவறவே கோதறநிற்றலினாலசலன். ௩௭)

நிரஞ்சனன். வேறு.

சலமதுமூழ்கினவன்பேரிற் சலம்பற்றுதல்போற்பற்றின்றி
நிலவியசகமதினுள்வெளியு நிறைவாகியதனின்மூழ்கியதாஞ்
சொலவாந்தூலசரீரமுதற் சுத்தம்வரைப்பிரபஞ்சத்தி
னலமாம்வான்போற்பற்றற்று நாளுமிருத்தனிரஞ்சனமே. ()

அமிர்தன்.

நிகழ்வுறுயோகாவமிர்தமது நிகரறுதேவாவமிர்தமதும் [த்
பகரொருகாலழிவாவதுபோற் பலமுளமோக்ஷாவமிர்தம்தாய்
திகழ்வுறுமான்மாவொருகாலுஞ் செறியழிவின்றியிருத்தலினா
லகமகிழ்முனிவர்களனைவோரு மமிர்தமதாகுமறியென்றார்.()

அப்பிரமேயன்.

ஐயறிவறியைம்புலனுக்கு மந்தக்கரணஞானமதாற்
செய்யறியிந்தியமுதலாகத் திகழீசன்வரைக்கன்னியமா
யுய்யுஞ்சற்சிற்சுகமதுவா யுள்வெளியிந்தியமறிபொருளாய்
நையுறுமவையாலறிவற்று நன்குறலாலப்பிரமேயன். (சய)

விமலன். வேறு.

குப்பைசேறுமல மூத்திரங்கணுரை குமிளிபுகைபுழுதி முதலதாய்க் - கூறுமலமுடைய பஞ்சபூதமது கோழைபித்தசீ ரத்தமாய்ச், செப்புமலமுடைய தூலதேகமதுஞ் செவிடூமைகுரு டதுவுடன் - திகழுகாமமுதல் காசபடலமல நிகழுஞ்சூக்குமதேகமு, மொப்பின்ஞானவஞ் ஞானமலமுடைய வோதவித்தைசம் பந்தரு - மோதுசீவர்தமை யாளவேதயவு முற்றுமுத்தொழிலு மதுவுடன், றப்பிலாதசன ஞதிமலமுடைய தங்குமாயையுடை யவருமாய்த் - தயங்குமிவைகளுக் கனியமாகிய வை சார்ந்துமலமிலதின் விமலனே. (சக)

அனுபாதேயம். வேறு.

சொற்கசுகம்வேண்டியே கன்மகாண்டங்களிற் சொல்சா தனங்களான சுழுவிலாநித்தியநை மித்யகாமியமுடன் றுலங்கவரு பிராய்ச்சித்தமாய்ச் - சொல்கின்றநால்வகைக் கருமமுஞ் சாங்கமாய்த் தொடர்புட னனுட்டித்தவன் சுதமானசொற்கபல போகமதையடைகுவன் சொல்கின்ற மோட்சார்த்தமாய்ப், பொற்புடையசிவனுதி தேவரைக்குறித்துப தேசமாய்த் தீட்சையாதி புகழ்வானமந்த்ரதந் திரயெந்தரங்களைப் பொருளதாய்ப் பெற்றுமவர்கள் - புகல்கின்றபடிசெபந் தியானதோத்திரமுடன் பூசைதர்ப்பணமர்ச்சனை போசனமுதலானபத்திகாண்டத்தினிற் புகல்சா தனங்களெல்லாம், விற்பனமதாயொழுங் காகவேவெகுகாலம் வேண்டுமென் றற்பசித்தோன் வியப்பா

னநால்வகைச் சாலோகமாதிகளின் மெய்யிலா முத்தியொன் றை - மேன்மையுடனடைகுவன் சுயமானமுத்தியது வேண் டுமென் றுசையுற்றே மேலானசாதன சதுட்டையமடைந்து மே மிகுஞான காண்டமதனி, லற்புதமதாய்ச்சொலுஞ் சாத னமதாஞ்சிர வணமாதி சாவதான மாகவெகுநாள னுட்டித்த வர்பிரதி பந்தம தொழிந்தவுடனே - யாகின்றமோட்சவடி வா ஞ்சச்சிதான்மாவு மக்கரும பத்திதன்னு லடைபொருள்கள் போலின்றி யடைவதற்கெட்டாத தாலானு பாதேயமே. (சஉ)

அசடம். வேறு.

அறிவதிலாச்சடவடிவாய்த் தோன்றுநின்ற வளவிலாச்சகங் களையு மியற்கையற்றுப், பிறிவானசேற்கையறி வாகித்தோற் றும் பேறுடையமூன்றுவித சரீரந்தன்னைச், செறிவானவியற் கையறிவாகின்று தினந்தோறுங்காண்கின்ற சித்தாமான்மா ப், பொறியானசூரியன்போன் மூடமின்றிப் பொருந்துவதா லசடமெனப் புகலும்வேதம். (சந)

அனுமயன்.

தூலவுடல்வாதமுடன் பித்தசிலேற்பனமாய்த் தொடர்கின் றவியாதியுட னிடிகுடுமுறிச்சல், சீலமிலாப்பீடையுள தாஞ்சூ க்கதேகஞ் செறிகாமகோபலோ பாதிசுரமுளதாஞ், சாலகார ணதேகந் தூலசூக்குமமாஞ் சரீரமதைத்தருசுரமா மிவைகள் போலின்றி, யாலயமாஞ்சாட்சிநிரு பத்திரவனுகி யடர்நோயற் றிருத்தலினு லனுமயனுமன்றே. (சச)

அசங்கன். வேறு.

ஞானமிலாவஞ்ஞான காலந்தோறு ஞானம்வந்தபின்னு மூன் றவத்தைதன்னி, லானசகம்வரும்பொழுது கூடவாரா தவையிறக்கிற்றுனவையோ டிறவாதாகி, மானபொருளிவை

யாவுங் காணுநின்ற மகத்தானவறிவுவடி வாகிநின்றே, வான மதுபோற்றொடர்வற் றிருப்பதாலே வரமானவசங்கனென வ குத்தார்மேலோர். (சரு)

அதூலம். வேறு.

தூலஞ்சூக்கும காரணதேகமுஞ் சொல்விராட்டுப்பொன் க ர்ப்பமதுவுடன், கோலமாமவ்வி யாகிருதாதியுங் கூறுமாகா ர மாய்க்கனமாகியே, காலந்தோறு மிருப்பதுபோலின்றிக் காரணன்மா நிராகாரவஸ்துவாய்ச், சீலமாகக் கனமற்றிருந்த லிற் றெளிவதான வதூலமதாகுமே. (சசு)

நிரந்தரம். வேறு.

ஒன்றுக்கொன் றிடைவெளியா யிருக்கும்வஸ்தி லுளவானமி டைவெளியற் றிருத்தல்போலப், பொன்றுவதாமிடைவிட்டு மிருக்காகின்ற புகருடையச்ராசரமாம் பிரபஞ்சத்தி, னன்று ணபிரமவடி வானவான்மா நாடோறுமிடைவிடா திருப்பதா லே, யென்றுமேநிரந்தரமா மெனவேவேத மியம்புமெனப் பெரியோர்க ளிசைத்தாரன்றே. (சஎ)

அகோசரம்.

ஈரேழுவிதமான விந்தியங்கடானு மெப்போதுமறிகின்ற தூலஞ்சூக்குமமுங், காரணமாம்பிரபஞ்ச மவைகள்போலின் றிக் கலந்தவைகளன்னுவய விதிரேகந்தனையுந், தாரணமாய்க் காண்கின்ற சாட்சிவடிவான தானவைகளாலறியப் படாத பொருளதனாற், சீருடையவேதங்களகோசரமாமெனவே செ ப்புவதாலப்படியே தெளிவாய்நீமைந்தா. (சஅ)

அகண்டம். வேறு.

ஒன்றையொன்றுற்கண்டிக்கும் லோகசித்தாந்த மோரும தைக்கண்டிக்கு மருகன்கந்திருவர், பொன்றுதபிரமன்மா லீ

சனகமங்கள் புராணபாரதநீதி சாரமுடன்வேதத், தொன்று வதாங்கன்மபத்தி காண்டமதுமொன்றை யொன்றதனுற்கண் டிக்கு மவைகள்போலின்றி, நன்குகவுபநிடங்க ணிச்சயித்த வான்மா நாடோறுந்தள்ளுதலற் றிருத்தலினு லகண்டம். சகூ

அசம். வேறு.

மூர்த்தமுடனவையவமாய்க் கண்டமான மூன்றுவிததேக மதாம் பிரபஞ்சங்க, ளார்த்தல்செயுமுற்பவங்க ளடைவபோ ல வமூர்த்தமதாய்நிரவயமா யகண்டமான, நிர்த்தலிலாச்சொ ரூபமதா மான்மாநாளுந் திகழ்கின்றவுற்பத்தி முதலில்லாதாற், பார்க்கரியவசமெனவே யறையுமென்று பகர்ந்தனர்கண்மு னிவரெலாம் பண்பாய்த்தானே. (ருo

அனந்தம். வேறு.

சரீரவிந்தியங்களுக்குஞ் சாரந்தக்கரணங்கட்கும்
பரவுமைம்பூதங்கட்கும் பகர்மாயாவிசிட்டருக்குந்
தரமாகவந்தமுண்டாஞ் சாட்சிதானந்தமின்றி
யுரமதாய்முடிவில்லாதா லொப்பிலாவனந்தமாமே. (ருக)

அவிநாசி.

பிரளயம்பிராரத்தத்திற் பெறுஞானவுதயத்தன்னிற்
றிரமாகநாசமுண்டாந் திரிவிதசரீரங்கட்கும்
பரவுமான்மாவுமப்பாற் பட்டலட்சரமாய்நாளு
முரமாகவழிவில்லாதா லுறுமவிநாசியாமே. (ருஉ)

நிர்க்குணம். வேறு.

மூன்றுகுணத்தாற்சீவ பரசகங்கண் முழுதும்விரித்தடக்கிவி ளை யாடிநாளுந், தோன்றுவதாம்பிரகிருதிக் கப்பாற்பட்டுச் சொல்கின்றவவைக்கதிட்டா னமதேயாகிச், சான்றுவடிவாய

பரிச் சின்னமான சத்தியசிற்சுகவடிவா மான்மாவுந்தா, னீன்றலுடைமுக்குணமற் றிருப்பதாலே யெப்போதுநிர்க்குணமென் றியம்பும்வேதம். (ருக)

நிட்களம்.

தாமதத்தின்விகாரமதாஞ் சூக்குமபூதங்க டூூக்கலபூதமுடன் பௌதிகங்கடானு, மேமமிலாவிராசதத்தில் விசுவனுந்தைசதனு மியல்பானபிராஞ்ஞனெனுஞ் சீவகோடிகளுஞ், சேமமதாஞ்சத்துவத்திற் பிரமன்மாலரனுய்த் திகழீசனுமிவைகள் சகளமதாமதுபோ, னேமமதாஞ்சத்தியசிற் சுகமாகுமான்மா நிகழ்மூர்த்தமிலாததினு னிட்களமதாமே. (ருச)

நிரவயம். வேறு.

கரசரணுதியவையவமாகக் கருதியசரீரமூவகைக்கும், விரவுமன்னியமாயவத்தைமூன்றினுக்கும் விளங்கியசாட்சியாயிருக்கும், புரணமாமான்மாத்தனக்கெனவாயும் பொய்யதாஞ்சகமதைத்தொட்டும், பரவியரூபமற்றிருத்தலினுற் பகர்வதுநிரவயமெனவே. (ருரு)

அநாதி. வேறு.

ஆகங்கட்காதிபூத மவைக்காதிவிட்சேபந்தான்
பாகமாமவைக்குமாதி பரவியவவித்தைமாயை
மோகமாமிவைகட்கெல்லா முதலதாமாதியான்மா
யேகமாய்மற்றோராதி யிலாமையாலநாதியாமே. (ருசா)

அசரீரம். வேறு.

தேகங்களுடைத்தான கன்மியோகிகளுஞ் செறிலோகபாலருடன் பூதாதிபதிகண், மோகமாங்கன்மபலத் தாலடையப்பட்ட மூதன்மையாம்வைசுவா னராதியாகுஞ், சோகமாமவ்

த்தையாப் பிருதிவிம்பாளுக்குஞ் சொல்சகமேசரீரமதா மாயை விசிட்டருக்கு, மேகமாமான்மாவு மன்னியமாய்த்தேக மிலா மையினலசரீர மெனலாகுமறிவாய். (ருஎ)

அவிகாரம். வேறு.

பிறப்பிறப்பாதியாம் விகாரமுளதனகோசம் பேசிடும் பசிக டாகம் - பெலமுடன்கொடுக்கல்வாங் காதியாம்விகாரமது பி ராணமய கோசமாகுந், துறப்பரியகாமாதி விகாரமுளமனேம யஞ் சுகதுக்க மாதியான - தொடர்விகாரங்களும் விஞ்ஞான கோசமாந் தொடர்ஞான வஞ்ஞானமுஞ், சிறப்பானபிரியமு டன் மோதமாம்பிரமோதந் நிகழ்வதா னந்தமயமாஞ் - செறி பஞ்சகோசங்க ளெல்லாததாயுமிவை சேர்விகா ரவிகாரமு, மற ப்பிலாதறிகின்ற சாட்சியாமான்மாவு மற்றுமொருபொருள்க ளின்றி - மன்னலாலவிகார மெனவுமேயுபநிடத மலர்வாக வ றைவதாமே. (ருஅ)

அத்துவிதம். வேறு.

மரங்கொடிகள்செடிமுத லாவதுகள்பூமியினில் வந்துமே யதிலிருந்தும் - வரமானபூமியி லிறந்துமேயப்பூமி மாத்திர மிருத்தல்போலத், திரமிலாமூவித வவத்தைகளில்வருவதாந் திகழுபிர பஞ்சமெல்லாந் - திடசாட்சிதன்னிடத் துதித்திருந் திறந்துமே திகழ்சாட்சி மாத்திரமதா, யுரமாகமிஞ்சுவத னலு மேதன்னைவிட வொருவஸ்துவேறிலாதா - யொன்றனவான் மாவி ரண்டற்றதாதலி னெப்பிலா வத்துவிதமாம், பரமானவி ருபதுடன் மூன்றுநாமங்களும் பகர்விலக் காகுமிந்நூல் - பார் ப்பவர்களான்மாவி னுருவமதையுற்றுமே பரமவா னந்தம டைவர். (ருகூ)

ஆத்மநாம முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பஞ்சகோசம்.

கணபதி வணக்கம்.

திருவுறுகர்னூ புரியினிலெழுந்த திருப்பாகத்தீசுர ரருளாற், பொருவிறன்மார்த்த காமியமோட்சம் பொருந்திடவடியர்க ளதற்கு, மருவுவிக்கினங்க ளியாவையுமகற்ற வந்துறுகெசமுக வடிவா, மொருபொருளாகும் விக்கினேசுரன்றா ளுளத்தினுஞ்சிரத்தினும் வைப்பாம். (௧)

குருவணக்கம்.

ஐயதில்பஞ்சகோச மான்மரூபங்கள்போல
மெய்யதாய்த்தோன்றுமத்தை விலக்கியேயான்மரூபங்
கையிலாமலகம்போலக் கண்டதுநானேயாகச்
செய்தருண்முத்துராம தேசிகேசுரனேபோற்றி. (௨)

நூல்.

ஆகமேதன்னைச்சூழ்ந்த பதார்த்தங்களறிவதாலும்
போகமாமாலைசாந்தம் பொன்பட்டுவனிதையாதி
தேகத்தாற்பலமாய்த்தேக மிலாவிடிற்பலங்களற்றும்
பாகமாந்தேகம்விட்டோர் பரமான்மாவிலாததாலும். (௩)

நானுமேபருத்திளைத்தே னுயர்வென்கையாலு
மானதோரன்னகோச மான்மாவாமென்றுசொல்லி
ஞானமாமரணமூர்ச்சை யுற்றிடும்பொழுதுதன்னை
மானமாய்ச்சூழ்ந்திருந்த வஸ்துவையறியாதாலும். (௪)

அழிவிலாவக்காலத்தி லாகமதிருந்துஞ்சிற்குப்
பழியுறுவனிதையாதி பயன்படாதாதலாலு
மிழிவானபூதத்துள்ளே யிருந்தாட்பெருடன்ருனு
மழிவுறுமப்பூதத்துக் கன்னியமாதல்போலும். (ரு)

பரமாணரதமிழுக்கும் பரியதற்கனியம்போலும்
பெரிதானவுடலையாட்டும் பிராணனுமான்மாவேருய்த்
திரமாகவிருத்தலாலுந் தேகத்திலிருந்துநீங்கு
மருமையாமுயிரதற்கே யன்னியமாவதாலும். (சு)

என்வீடென்மாடென்றே யிங்கிசைப்பவன்வேருமாபோ
லென்றேகம்பருத்திளைத்த தென்கையினுலுமேலா
யுன்னியபஞ்சபூதத் துற்பத்தியாலுந்தேகந்
துன்னியவசத்துமுடன் துக்கமோடணிந்தங்கண்டம். (எ)

வசையதாய்க்கடத்தைப்போல வருதிரிசயமாயாறு
நசைவிகாரங்களுண்டாய் நாமறிபொருளாய்நம்மை
யிசையவையறியாதாலு மிவ்வன்னமயமாங்கோச
மிசையானதானன்றென்று மிகவுமேயறிவாய்மைந்தா. (அ)

நாதனேபிராணனெல்லா நசித்திடுஞ்சுழுத்தியுற்றுஞ்
சாதமாங்காற்றுண்டானற் ருனியமித்தவூருக்
கேதமதறவேநாவா யேகியுங்காற்றில்லாதேற்
சேதமதாகநாவாய் சென்றிடாததுவேபோல. (கூ)

பிராணனுண்டானுன்மாலை பெண்ணணிசாந்தமாதி
பராவியபலனுண்டாயும் பகருழவாதியாரு
யிராநின்றதொழிலுண்டாயு மிலாவிடிலவையின்ருயு
முராநின்றபிராணனீங்கி லுடல்பிணமாகலாலும். (க0)

இதனையலர்கவான்மா வில்லாததாலுநானே
மதவலிவலியிலாதான் மலிபசிதாகமுள்ளா

னிதமானவசனன்றுன னேகினனென்பதாலுஞ்
சதமானபிராணகோசந் தானுன்மாவாகுமென்னில். (கக)

வேறு.

இளர்மகனேமன மானதடங்கிய கேடில்சுழுத்தியுறு
மிளமையதுடலைக் காவல்செய்பிராண னிருக்கவுமூட்டைகடி
யளியுளமூக்க ணியாதிகழற்றிட வறியாதாலுமுறும்
வளமுளகப்பற் பாய்கட்டுந்தொழில் வலவனிலாப்பொழுதே.

அசைவுறுவாயு விருந்தாலும்பல னமையாதவைபோல
வசையுறுமக்காற் சிற்காதிகள்பலன் வாராதாலுமினு
நசையுறுமுழவா தியவறுதொழில்க ணடவாதாலுமுயர்
பிசகறும்யோக மூர்ச்சையுறுங்காற் பிராணனிலாப்பொழுதே.

உடல்பிணமாகா மையினுலும்போ மோரிடமறியாது
திடமுளரதம கிழுத்துச்செல்லுஞ் சேவனடத்தியவ
னடலையதின்றிய தற்கனியம்போ னவிற்றுதலாதியையுஞ்
சடமுளமூச்சுக ளோடுமிடங்க டானிங்கறியாதே. (கச)

ஆகியமனவான் மாநிலைத்தாட்ட வசையும்பிராணனையும்
யூகித்தாட்டிய வவ்வான்மாவே றுறுதலினுலுமிழி
வாகியதேக மெனதென்றறிபவன் வரமாயதற்கயல்போ
லேகுறுமெனதாம் பிராணன்பெலமா யிருக்குதுவில்லைபெலம்.

என்றும்பசியுந் தாகமதுளதிங் கென்வாக்காதிகளு
நன்றுய்வசனு திகள்பணுதென்று நவிற்றுவததனுலும்
பொன்றும்பிராண கோசம்பஞ்ச பூததன்மாத்திரையி
லொன்றும்ரசகுண சமட்டிவியட்டியி லுற்பவமுறலாலும். ( )

அசைவுறுசடந்துக் காதியதாய்நா மறியப்பட்டதுவா
யிசைவுறநம்மை யறியாதாக விருப்பததனுலும்வசை

நசையுறுபிராண மயகோசந்தா னுமலவாமென்றே
வசையறவறிந்தெக் காலும்விலக்கிடு மைந்தாநீயென்றார்.(கள)

குருவேமனந்தான் றேகேந்திரியங் கூறிடுபிராணனையுந்
தெருளாயறிந்து காத்தலினாலுந் திடமாயாட்டுமெவ
னருகாதிருப்பின் சூத்திரக்கயிறுள பாவைகளாடுவதும்
பொருமவனில்லா விடிலாடாது போன்மனதுண்டானால். ()

சிற்காதிகள்பிர யோசனமாயுந் திகழுழவாதிதொழி
னற்காரியமா மியாகாதியதொழி னடந்திடலாலுமியற்
பொற்பாமனதில் லாவிடிலவைகள் பொருந்தாதாலுமுறு
மற்பமிலாமனம் பாவித்தபடியே யாகியவதனாலும். (கக)

இதைவிடவேறுன் மாவொன்றில்லா தாலும்மிசைவுறுநான்
சுதமுறுகாமி குரோதியனென்று சொல்லுவதாலுமடர்
மதமுறுமனமய கோசமதான்மா வாமெனநீசொல்லின்
பதமுளமகனே கேளெனவுரைத்தார் பண்புளகுருமூர்த்தி. ()

வேறு.

புத்திநிச்சயஞ் சித்தமாதியாற் போனகாலையின் மனதிருந் துமே, பத்தியாயொன்றை யறிந்திரட்சியாப் பண்பினாலுமே பாவைக்கூத்ததின், யுத்தியோடுமே தலைமையாகிய வொருவ னேவிடாக் காலத்தாட்டுவோ, னத்தியாயிருந் தாலும்பாவை தா னுடிடாதுபோன் மாலையாதியும். (உக)

பலன்கொடாமையு முழுதலாதியாய்ப் பகருதொழில்களும் யாகமாதியா, நிலவுதொழில்களு நடப்பதின்றியு நிலையதா யொன்றைத் தியானஞ்செய்திடப், புலமதின்றியு மிந்தவூருக் குப் புரவிநடத்திட வேண்டுமென்பதைச், சிலவறிந்திடாச் ச ஞ்சலத்துடன் சேர்சுதந்தர மிலாதிருந்திடும். (உஉ)

சாரதிக்கெச மானன்வேறதாய்ச் சார்ந்திருத்தல்போ னினை த்தலாதியை, நேரதாயறி யாதுபுத்தியா மான்மாநிச்சயித் தே வுகின்றதிற், சேர்நினைதலைச் செய்யுமனதினைச் செலுத்துமான் மாவே றிருப்பதாலுமே, வாரமின்றியென் பிராணனென்பவ ன் வருமதற்குவே றிருத்தல்போலவே. (உ௩)

என்றன்மனதுமே சங்கற்பிக்கிதிங் கிச்சையாதிசெய் தென் றலாலுமே, மன்றன்மனமய கோசம்பஞ்சதன் மாத்ரைசத்துவ குணத்தில்வந்ததா, லொன்றசத்துடன் சடந்துக்காதியா யுற் றுநாமறி பொருளதாய்நமை, நன்றறிந்திடா தாலுமனமய கோசநாமல வென்றுதேறுவாய். (உ௪)

வேறு.

புத்தியுஞ்சஞ்சலமனதை யுறுதியாகப் பொருந்தச்செய்திக பரமாங் காரியத்திற், கத்தாவாய்நிருபவிக்கை யாலும்பாடங் கழறுகின்றவாத்தியா ருள்ளபோது, பத்தியுளசிடர்களிற் றலை வனுலே பாடமதுசொல்லுவித்தல் படித்தல்கூடுஞ், சத்தியுள வவரிலரே லதுகூடாபோற் சார்கின்றபுத்தியதிங் குள்ள பேரதே. (உ௫)

சந்தனங்கள்வனிதாதி பலமதாயுஞ் சார்கின்றவுழவாதி யா கமாதி, பந்தவுபாசனையோக நடப்பதாயும் பலமானபுத்தியின் றே லவைகூடாதாய், நந்தலிலாவிதற்கயலா யான்மாவின்றி நான்புத்திவந்தனென் கர்த்தாவென்னு, மந்தமுளவிஞ்ஞான ம யமாங்கோச மான்மாவாமென்பாயே லதுவுங்கேளாய். (உ௬)

வேறு.

வியாதிமுதலானதாற் பிரியமதிலாக்கால் விபுத்திநிச்சயமிரு ந்தும் - வேருனசலனமுள மனதையொருநிலையிலே. விதியா ம லிகபரத்தின், சயமானகாரியம தொன்றையுஞ்செய்யாது ச ம்பளப் பொன்னிலிச்சை - சற்றுமில்லாவிடிலு பாத்தியாரிரு

க்கினுந் தனையர்கள் படித்தலிலைபோ, னயமானசிற்காதி பய
னதுபடாமலு நலமான வுழவாதியு - நவில்கின்றயாகாதி யுபா
சனையாதிகளு நடவா திருப்பதாலு, மியலானசாரதியை யே
வுஞ்சுதந்தரமி லாதயெச மானனுக்கிங்- கெண்ணுபிரயோசன
மும் வேருயிருத்தல்போ லெழினிச் சயங்கள்செயவே. (உஎ)

தற்சுதந்தரமின்றி யானந்தவான்மா வசைத்தபடி சகநிச்ச
யந் - தருகின்றபுத்திக்கவ் வான்மாவும்வேறதாய்ச் சார்கின்ற
தன்மையாலும், பொற்பாகவென்மனம தென்பவனதற்குப்
புறம்பா யிருத்தல்போலப் - புகலுமென்புத்திநிச் சயஞ்செய்யு
தென்புத்தி புலமற மயங்குதென்று, மற்புதமதானவென் சு
ரோத்ராதிசத்தமுத லறிகின்ற தென்பதாலு - மறிவாம்விஞ்
ஞானமய கோசமும்பஞ்சதன் மாத்திரைச் சத்துவத்தி, லு
ற்பனமதாயசத் தாதியாய்நம்மாலு மூற்றறிவ தாயுநம்மை -
யொருநாளுமறியாத விஞ்ஞானமயகோச மோதிரு மன்று
மைந்தா. (உஅ)

அறிகின்றபுத்திமுத லியாவுஞ்சுழுத்தியி லழிந்துகு ணியஞ்
சுகமுமா - யமர்கின்றதாலுமே சம்பளத்திற்பிரிய மாகிறைற் பி
ரதானியா, னெறியுடையசிமையின் காரியநடக்குத னிகழுவ
ன் பிரியம்விடிலோ - நியமமாய்நடவாமை போலவானந்தம
து நிகழ்பொழுது சிற்காதிகள், செறிகின்றபலமாயு முழவாதி
யாகாதி திகழுபா சனைகளாதி - செறிதொழினடப்பதா யும்பி
ரியமோதமொடு திகழுபிர மோதமுளதாய்க், குறியுடையிவா
னந்த மிலதாகிலிவைகளுங் கூடிடா தாதலாலுங் - குலவுமிவ்
வானந்த மின்றியோரான்மாக் குறிப்பதற் கில்லையாலும்.(உகூ)

வேறு.

நானுறுசுகியஞ்ஞானி நானுமேபிரியனென்னு
மானவானந்தகோச மான்மாவாமென்றுசொல்லி

ஞானமின்மகனேகேளா யொன்றியசுழுத்தியுற்ற
சூனியமஞ்ஞானத்தின் சுகங்களுந்துரியத்தில்லை. (௯௰)

சம்பளந்தான்கொடுக்குந் தரணிபனிலாதபோது
நம்புமந்திரியாற்சீமைக் காரியநடவாதேபோற்
பம்பியபரமானந்தப் பரமான்மசொரூபமன்றி
வம்புசிற்காதியாவும் வரமானபயனளிக்கா. (௯௧)

உழவாதியாகமாதி யுபாசனையாதிகூடா
வழியானபிரியமாதி வரமாட்டாதாதலாலுங்
குழகானரதத்திற்செல்வோன் குறித்துளபலனதற்கிங்
கழகானவதைக்கொடுப்போ னன்னியமாதல்போல. (௯௨)

எழிலபுத்திதொழில்கள்செய்ய வேதுவாம்பிரியத்திற்கு
விழியதிட்டானவான்மா வேறுகவிருப்பதாலுஞ்
சுழுவிலாவென்னஞ்ஞான மென்சுகமென்கையாலு
மழியுமானந்தகோச மவித்தையில்வருவதாலும். (௯௩)

அசமிலாச்சடந்துக்காதி யாகிநாமறிவதாயு
நிசநம்மையறியாதாயு நிகழுமானந்தகோசம்
வசமறநாமன்றென்று வரையறுத்தறிவாய்மைந்தா
நசைபஞ்சகோசநீக்கி னானெவன்சொல்வீரையா. (௯௪)

வேறு.

ஆரோபமாய்ப்பாம்பு தோற்றுங்காலு மதற்குமேமுன்பின்
னு மதிட்டானமாகத், தாரகமாய்த்தானிருந்தங் கதற்குமேயி
ருக்குந் தன்மையதுகொடுக்கின்ற பழுதையதேபோல, வாரம
தாம்பஞ்சகோசந் தோற்றும்பொழுதும் வருமதற்குமுன்பின்
னு மதிட்டானமாகப், பாரமதாந்தானிருந்து மவைகளுக்குமி
ருக்கும் பான்மைகொடுக்கின்றவுண்மையா னானுஞ்சத்தே. ()

வேறு.

தானுமேபிரகாசமதாகியுஞ் சடமதாங்கட்மாதிவிளக்கிடும், பானுபோற்பிரகாசமதாகியே பங்கமின்றியிருந்தைந்துகோசமு, மூனமூன்றுமவத்தைகளியாவையு முற்றுமேபிரகாசங்கள் பண்ணிய, வீனமின்றியவான்மாவறிவுரு வென்றுமாதலாற் சித்தென்றறிகுவாய். (கசு)

வேறு.

தானின்பவடிவமாகித் தனையடைந்தவர்க்குமின்ப
மானதைக்கொடுக்குந்தேவா வமிர்தத்தைப்போலவான்மா
வூனமில்சுகமாய்த்தன்னை யுறும்பஞ்சகோசங்கட்கு
மீனமில்சுகங்கொடுக்கு மின்பத்தாலானந்தந்தான். (கஎ)

ஓதியபூதநான்கி லுயர்ச்சிதாழ்ச்சிகளில்லாம
லேதமிலொருபடித்தா யிருக்கின்றவான்போலான்மாக்
கோதறவவத்தைமூன்றிற் கூடுதல்குறைதலின்றி
நீதியாய்நடுவாயொன்றாய் நிகழ்வதாற்சமமதாமே. (கஅ)

கானனீர்பொய்யாய்த்தோன்றுங் காலத்துமதற்குமுன்னும்
பானுவேபின்னுநிற்கும் பண்புபோற்சரீரமூன்று
மானதுபொய்யாய்த்தோற்று மப்போதுமுன்னும்பின்னு
மேன்மையாமான்மாநிற்றன் மெய்யினாற்றிரமதாமே. (கசு)

வேறு.

சண்டையுற்றிடு வோருடனின்றிடுஞ் சாட்சியாள னவர்செய்தொழில்களில், விண்டுமேபட்ச பாதமதின்றியே விளங்கவற்றை யறிந்திருக்கின்றபோன், மண்டவத்தைகண் மூன்றினுமேயபி மானிமூன்றுடுஞ் செய்யுந்தொழிலினு, மண்டலின்றி யுயர்வுதாழ்வின்றியே யறிந்துநிற்றலிற் சாட்சியதாகுமே.()

வேறு.

கடகலசங்குதிர்முதலா முபாதிகளினாலே ககனமதிங் கனேகமதாய்த் தோற்றினுமேயவைதான், றிடமாகவொன்றல்லால் வேறிலாததுபோற் றிரமானவான்மாவு மவித்தையந்தக்கரணமடர்கின்றவவைமுதலா முபாதியினாலனேக வறிவாகத் தோற்றினுமே யறிவுபலவின்றித், தடமானவொருவடிவா யிருப்பதனால்வேதஞ் சாற்றியதிங்கேகமென வறிந்திடுவாயன்றே.

வேறு.

சத்தலாமனுறுகட்சராவமவை தந்துதோன்றியழிவாயினும்
வித்ததாகியமிருத்துவானவை விளங்கிமுப்பொழுதிருப்பபோ
லெத்ததாகியுளகோசமைந்தது மெழுந்துநின்றழிவதாகவு
நித்தமாகியதனக்குதிப்புட னிறப்பிலாமையினினித்தியம். ()

வேறு.

பூதங்களுன்கதனுள் வியாப்பியமதின்றிப் பொருந்துமவை தன்னுள்ளே வியாப்பியமாயுடைய, வேதமிலாவியாபகமா மாகாயம்போல விழிவானதூலமாந் தேகமுதன்மூன்றும், பேதமாஞ்சாக்ராதி யவத்தைகண்மூன்றினையும் பெறுவிசுவனாதிய பிமானிகண்மூன்றினுக்குட், சாதமிலாவான்மாவும் வியாப்பியமதின்றித் தன்னுளவைவியாப்பியமாய்த் தான்விபுவால் வியாபி. (௩௫)

பழுதைப்பாம்பதுமுன்பின் னடுவுமேயின்றிப் பதார்த்தங்கட்கிருத்தலையுங் கொடாததேபோல, விழிவுளவைங்கோசமது முக்காலுமின்றி யாதுக்குமிருப்புதவா தாதலாலசத்தாம், விழிதலுறுகடந்தானும் விளங்காமலொன்றை விளக்கவுமாட்டாதுபோலைங்கொசங்களுமே, யறிவிலாவான்மாவை யறியாதிங்கவாலைந்தையுமே வெவ்வேறா யறிவதனாற்சடமாம். (௩௬)

தானுமேதுக்கவடிவாயிருந்துவிடமுந் தனைக்கிட்டினவைகளுக்கு மாந்தைகொடுப்பதுபோ, லானியுறுமைங்கோசமாதி

வியாதியதா மரங்ளைதயுற்றுமடுத்ததுவு மவையுறலாற்றுன்பாம்,
வாணுதியொன்றுக்கொன் றுயர்வுதாழ்வாக மருவுதல்போலைங்
கோசங் களுமொன்றுக்கொன்று, தினமுறுமுயர்வுதாழ் வுற்
றுமேயென்றுந் திகழ்பேதமாயுறலால் விசமமாமன்றே. (சரு)

வேறு.

கானலிற்சலமுமுன்பின் கருதிடலின்றிமத்தி
யானதோர்பொழுதும்பொய்யா யமர்வதுபோலவிந்த
வூனமாம்பஞ்சகோச முன்னிடின்முன்பினின்றி
மானமாய்நடுவிற்பொய்யாய் மருவலாலத்திரந்தான். (சகூ)

பிணங்கியேயொன்றுக்கொன்று பேசியவிவாதஞ்செய்வோ
ருணங்கியம்மயமாய்மூழ்கி யுறுவதுபோலநாளு
மிணங்கியபஞ்சகோச மெண்ணிடிலொன்றின்றர்ம
மணங்கியவொன்றிலேற்றி யழுந்தலாற்சாட்டியந்தான். (சஎ)

கடகலசாதிநாநா வாகியேகாணல்போல
வடரஞ்சுகோசநாநா வாதலாலனேகமென்றுந்
தொடர்மணிற்கடங்களாதி தோன்றியேயழிதல்போல
யடர்பரமதனிற்றேன்றி யழிகோசம்மனித்தியந்தான். (சஅ)

விண்ணினுட்பூதநான்கும் வியாப்பியமாதல்போல
நண்ணியகோசமைந்து நாளுமான்மாவினுலே
யெண்ணிடில்வியாபிக்கப்பட் டிருப்பதால்வியாப்யமென்று
பண்ணியல்வேதந்தானும் பகர்ந்ததென்றறிநீமைந்தா. (சகூ)

ஆதலாற்கோசமைந்து மசத்தாதியென்றுநீக்கிச்
சாதமிலான்மாநாளுஞ் சத்தாதிலெட்சணத்தா
லேதமிலதுவேநானென் றெண்ணிநீயறிவாயென்னுஞ்
சோதியாமுத்துராம சுவாமியின்பாதம்போற்றி. (ருய)

பஞ்சகோச முற்றிற்று.

முத்துராமலிங்கதேசிகர் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவமயம்.

ஞானவந்தாதி.

செல்வவிநாயகர் துதி.

நித்தியவநித்தியங்க ணிலைபெறவடியர்தங்கள்
புத்தியின்விளங்கிஞானம் பொருந்துதற்காயெழுந்த
சித்ததாங்கண்டநல்லூர்ச் செல்வமாகணேசநாயேன்
வித்தையந்தாதிபாட விவேகவாக்கருள்செய்வாயே. (க)

குருவணக்கம்.

அத்தனேயென்னையாள வருள்வடிவாகவந்த
முத்தனேமுத்துராம முதல்வனேயெளியேனுக்காய்ச்
சுத்தமாமுன்றன்வாக்காற் சொல்லியவாக்கியத்துக்
கத்தமாங்கவியென்வாக்கா லருளுவாய்போற்றிபோற்றி. (உ)

அவையடக்கம்.

போற்றியவுன்றன்வாக்கைப்பொருளதாய்க்கொண்டியானுஞ்
சாற்றியகவிகடன்னிற் றளைமுதலனேககுற்ற
வேற்றுமையிருக்குமாகின் மெய்யடியார்களத்தைத்
தேற்றமாய்ப்பாராதர்த்தந் தெளிவதாய்ப்பார்ப்பார்மெய்யே.()

பாயிர முற்றிற்று.

சருவம் பஞ்சபூதமயமெனல்.

மெய்வடிவாயகண்டமதாய்விமலமாகி வேதங்கட்கெட்டரிதாம்பிரமந்தானே, மையில்பரன்வடிவாகிப்பஞ்சபூத மாமதனுற்பிரமாண்டமாகிதன்னைச், செய்யிரச்சுசர்ப்பம்போற்சிருட்டிசெய்தான் றெளிவாகவதன்வடிவைவிசாரிக்கும்போ, தையன்முனஞ்சருவமுமேபஞ்சபூத மாகுமெனவருள்செய்தான்பவமேநீங்க. (க)

சருவமித்தையெனல்.

பவமானசகங்களதின்சொரூபந்தன்னைப் பார்க்கிலவைசத்துமுதலொன்பதாலு,மவமாகிச்சொல்வடிவாயிருப்பதாலு மனுபவத்திற்சொற்பனம்போலமர்வதாலுந்,தவமுடையபெரியோர்களுபநிடங்கள் சகலமுமேபிராந்தியெனச்சாற்றலாலும், விவரமதாய்ச்சருவமுமேமித்தையென்றே விளம்பியெனையிரட்சித்தான்விபுவாய்நின்றோன். (உ)

சருவஞ்சின்மயமெனல்.

நிற்கின்றசகவடிவையாலோசிக்கி னிகழறிவுக்கன்னியமாயிலாததாலுஞ், சற்பிரமவசிட்டர்பிரமாதியெல்லாஞ் சங்கற்பமாமதுவுமறிவுக்கன்ய,மற்பமுமேயிலையதனாற்சிருட்டியெல்லாமறிவுமயமெனவெகுவாயறைதலாலு, மற்புதமாஞ்சருவமுமேசின்மயந்தா னறிவதனாற்பாரெனவேயருளிச்செய்தான். (ங)

நாமரூபநாடாமலந்தரமுகமாயிருக்க வேண்டுமெனல்.

தானலதாஞ்சகவடிவைவாகியத்திற் சாரிலவைசத்தியமாய்த்துன்பந்தன்னைப், பான்மையதாய்வருவித்துப்பிறப்பிறப்புப் பலகோடிதருவதனாலவையைநீங்கி, மேன்மையுடனாந்தரமாந்

திருட்டிபெற்றால் வேறானவவைநீங்கிச்சித்தேயான, ஞானம
தைத்தருவதனுமருப நாடாதாந்தரநாடச்சொல்லினுறால். ( )

பரிபூரணமானதனக் கேதுவேண்டுவதெல்லாந்
தோற்றமாத்திரமெனல்.

சொல்லரியதன்வடிவிற்றேசங்காலஞ் சொல்வஸ்துபரிச்சே தமிலாததாலு, நல்லதெனச்சொன்மனுடானந்தமாதி நமைமா டிற்றோற்றமதாய்நணுகலாலு, மெல்லையிலாகாயம்போற்பூண்ற வஸ்தா யிருக்குமெனக்கெதுவேண்டுமென்றென்றதன், புல் பரிபூரணமான தனக்குவேண்டிப் பொருந்துவதேயில்லையெ லாந்தோற்றமென்றான். (௩)

அதிட்டானமானதானுய்ப்பார்க்கும்போது
தன்னைத்தவிர நானவனெங்கேயெனல்.

என்றுமேநானவன்றானதுவென்றோரி விலதாகித்தன்வ டிவேமிஞ்சலாலு, நன்றானதுரியமதிற்றன்னையன்றி நானெவ னேமுதலியபொய்யிலாததாலுங், குன்றாதவேதங்களெல்லிட த்துங் குறைவில்பரமாத்துவிதங்கூறலாலுந், தன்றனதிட்டான மதாய்ப்பார்க்கும்போதுதானன்றிநானவனேயுமியாதென்றான்

உபசாந்தமுந் துரியமுமியாதவிடமுந்
துரியமெனல்.

உதிக்கின்றவவத்தையபிமானிதேக முளவரைத்[illegible] ரமாதிநீக்கி, மதிக்கின்றவிருத்தியறிவாகிநின்ற மன்[illegible] சாந்தமதுதுரியமந்தக், கதிக்குதிகரறியாதவிடயத்தன்[illegible] த்தத்வமுதலானநிலாமையாலே, அதிக்கரியவுபசாந்த [illegible] னேயஞ் சொல்லிரண்டுந்துரியமெனவறைந்தானன்றே. (௪)

பாசபந்தம்வரும்போ ததனிவிர்த்தியுந் தோன்றவேண்டுமெனல்.

நாஞானசத்தியசிற்சொரூபந்தன்னைத் தனுவாதிபாசகன்ம மறைக்கும்போது, நானொன்றெண்ணுமிடத்தந்தப்பாச நவை யானவதிலுள்ளசுகதுக்கங்க, ளூனாவுமிலாதுதனதுருவந்தோ ன்றி நவையில்பரமானந்தநணுகலாலே, யூனைபாசபந்தம்வரு கிலப்போ துற்றவதனிவிர்த்தியுமேவேண்டுமென்றார். (அ)

சுகதுக்கமுள்ளவளவாயிற் றாரதன்மிய நீங்காவெனல்.

வேண்டுதலாஞ்சுகதுக்கந்தோன்றுமாயின் விருப்புவெறுப் பதனாலேதாரதன்மியங், காண்டலதனாரக சுவர்க்கமுற்றுங் கன்மவினைநீங்காமலேனகசீவர், மாண்டதனாற்பெரியோர்கள் சுகதுக்கத்தை மருவாமற்சமநிலையின்மகிழ்தலாலே, தாண்ட வொணாச்சுகதுக்கமுள்ளமட்டுந் தாரதன்மியநீங்காதுதவிர்வா யென்றார். (௯)

பிரபஞ்சமித்தையாபாவனையாலுங் காண்பான் காட்சிநீங்குமெனல்.

என்றுமேதன்சொருப நிருணயிக்கினி யானன்றிக்காண்ப தொன்றுமில்லாதாகி, நன்றானபுமானன்றித்தறியேபோலு ந லமானரசிதமன்றிக் கிளிஞ்சில்போலும், பொன்றுவதாங்கா ண்பான்காண் பனவேயின்றிப் பொருளானநித்தபரி பூன்ற மொன்றே, நின்றதனான்மித்தையினிற்காண்பான்காட்சி நிக ழாதுபாரொனவேநிகழ்த்தினரே. (௧0)

பிரபஞ்சந் தன்மயபாவனையாலுங்காண்பான் காட்சிநீங்குமெனல்.

நிகழ்கின்றகாண்பானுங் காட்சிதானு நிதானமதாந்துரியம தேயன்றிவேருய்ப், புகழ்கின்றவாபரணஞ்சுவர்ணம்விட்டும் பொருகின்றவலைதிவலை சலதிவிட்டுந், திகழாதஞாயமெனவி லாததாலே திகழ்முத்துராமையன்றிவ்யவாக்காற், புகழானத ன்மயத்திற் காண்பான்காட்சி பொருளாகவிலதாகி நீங்குமெ ன்ருன். (௧௧)

எல்லாமறியப்பட்டதன்னை யொன்ருலு மறியப்படாதாகக்காண்கின்றதே பிரத்தியக்க ஞானமெனல்.

நீங்குகின்றசரீரமுதன்மாயையீருய் நிகழ்தத்வமுப்பதைந்து ந்தானேகண்டு, பாங்காகநீங்குதலாலதனையெல்லாம் பரமாக வறிகின்றதன்னையொன்று, மீங்கெதுவுங்காண்குதெனச் சுரு தியுத்தி யிலதாகித்தான்சுகமாய்விளங்கலாலே, யாங்கெதுங் காண்கின்றதனையொன்றுங்காணு தாய்க்காணல்பிரத்தியக்க ஞானமென்ருர். (௧௨)

தன்னிடத்தி லகங்காரம் பிராந்திமூலப் பிரமையெனல்.

ஞானமதாய்விகாரமிலா தென்றுமுள்ள நல்வடிவாமகண் டேகசொருபந்தன்னி, னீனமதாமகங்காரம்பிராந்தியாலே யி ருப்பதுபோற்ருேன்றுவதே யன்றியில்லை, மோனமதாமனுப வத்திலகங்காராதி முற்றுமிறந்ததிட்டானம்விளங்கலாலே,மா னமுருத்தன்னிடத்தி லகங்காரந்தான் மயக்கமதேகாரணமா ய்வருவதென்ருர். (௧௩)

இங்கையுமங்கையு மிராகத்துவேடமன்றியிலிருந்தா லிரண்டுக்கு மயிக்கியமெனல்.

வருகின்றராகத்துவேடநீக்கின் வானம்போற்பேதமிலாத பேதமாக, மருவுவதாலிங்கிதெனுமங்கிதென்னு மாசின்றியயிக்கியமேமருவலாகு, மருமையதாய்ச்சிகித்துவசன்றன்னைத்தேவ ரழைக்கும்போதபேதமதாயருள்வதாலே, யுரிமையுடனிங்கங்குமிராகத்துவேட மொழிவதுவெயயிக்யமென வுரைத்தானையன். (கச)

பிரத்திட்சவிடயமு மப்பிரதிட்சவிடயமுந் திருக்குவாகிய ஞானத்திற்குத் திரிசயமெனல்.

ஐயமுதற்றடைநீங்கிற்றன்சொரூப மறிவாகியெவ்விடத்து மமர்வதாலே, மையானவண்டபகிரண்டமெல்லா மருவுகின்ற தனக்கெதுவுந்திரிசியமாகுந், தொய்தமதாஞேயமறிந் தறியாதாகத் தோன்றுவதுமனமாதிக்காவதாலே, யையனுமேயறிந் தறியாவிடயந்தானு மறிவதனிற்றிரிசயமாய்த் தோன்றுமென்றார். (கரு)

வஸ்துநிண்ணயத்திற் பிரபஞ்சந் தானல்லவெனல்.

தோன்றுதலாமகமிதமாஞ்சிருட்டிமுன்பு தோன்றாதுசுசாதிகமாதியின்றிச், சான்றானசத்தியசிற்சுகமாம்வஸ்துத் தான் மாத்திரம்விளங்குதலாற்சகசிவாதி, மான்றல்வடிவாதலினாற்றிரிகாலத்து மருவாதுவஸ்தொன்றேமருவலாலே, யான்றவஸ்துநிருணயத்திற்பிரபஞ்சந்தா னலவென்றுமையனுமேயாரொன்றாரே. (கசா)

அத்துவிதத்திற் றன்னைத்தவிர வேறல்லாதபடியினுற் றானேயெனல்.

பார்க்கரியதன்மயமாந்திஷ்டிதன்னிற் பரசிவசகங்களென வறிவில்வேருய்த், திர்க்கமறாயிலாதுபடநூலைப்போலுந் திகழ்கடமண்ணதுபோலுந்திகழ்தலாலே, யார்க்குமுயர்வானமுந்துராமலிங்க வையனெனக்கழருள்ளதிஷ்டியான, மார்க்கமதாமத்துவிதந் தனில்வேருக மருவாதுசகந்தாளுய் மருவுமென்றூர். (௧௭)

சோகத்தால்வருந் துன்பமோகத்தாற் சுகம்போற்காட்டுமெனல்.

என்றுமேசோகமதாஞ்சமுசாரத்தி னெண்ணரியதுன்பமெலாமோகத்தாலே, நன்றிதெனப்பன்றியுமே யமேத்தியத்தில்ரமிப்பதுபோல்ரமிக்கின்றமூடர்க்கென்றுந், துன்றரிதுஞானமெனவிவேகியானேன் ருடர்பானசமுசாரந்தொலைத்தற்காகக், கன்றுவதாஞ்சோகமடைதலினுற்றுன்பங் கனமானமோகத்தாற்சுகம்பாரென்றூர். (௧௮)

இத்தனையுமாயாமயமல்லோ வுள்ளபடிமுடியுமெனல்.

பார்க்கின்றசகத்தெல்லாம்பொதுவேயாகப் பரணியமித்திருக்கவறிவறிவிலோர்கண், மூர்க்கமதாய்க்கிட்டாதைவேண்டுமென்று முயலுதலாற்றுன்பமதேயடைவர்ஞானி, திர்க்கமுடனித்தனையுமாயையாலே திடமாகவுளதுவருமென்னல்கொண்டு, மார்க்கமதாயித்தனையுமாயையாக மருவுதலாலுளதுவருங்காண்பாயென்றூர். (௧௯)

திரிசயந்திருக்கைவிட்டுத் தோன்றுதெனல்.

காண்கின்றவுருநாமஞ்சத்துச்சித்துக் கனமானவானந்தமை ந்துஞ்சேர்ந்து, மாண்பாகத்திரிசயமாய்த்தோன்றினு மயனு மருபஞ்சத்தாதிவிட்டு, வேண்பாகயிலாமையினாற் பிரமனாதி யெல்லாமுந்திருக்கைவிடத்தோன்றுதாலே, பூண்கின்றதிரிச யமுந்திருக்கைவிட்டுப் பொருந்துவதேயில்லையெனப்புகன்று னன்றே. (உ0)

அதிட்டானத்தைத்தவிர வாரோபத்துக்கு வடிவமில்லாதபடியா லெல்லா மதிட்டானமயந்தானெனல்.

ஆனதனில்விளங்குகின்றசரீரமாதி யறிவதனில்விவர்த்தம தாய்த்தோன்றலாலே, வானதனிற்கந்தருவநகரம்போலும் வ ளர்கானனீர்போலுமருவப்பட்ட, தானசகந்தன்மயமாம்திஷ் டிதன்னி லயலாகாதறிவுமயமாதலாலே, ஞானமதாமதிட்டா னமன்றியொன்று நணுகாதிங்கதிட்டானமெல்லாமென்றார்.

இந்திரசாலக்காரனிடத்திற் கந்தருவநகரந்தோன்றி நில்லாதழிதல்போற் றன்னிடத்திலுண்டான சங்கற்பமெவளவோவந்து மொன்று நிற்கவில்லையெனல்.

எல்லாமாம்வஸ்துவினிற்சிருட்டியான வீசன்முதற்றிரணம் வரையொன்றும்வேறாய், நில்லாமற்சொற்பனத்தில்வந்ததெல் லா நிகழ்புருடனொழியவொன்றுமிலாததேபோற், பொல்லாத சங்கற்பமயமாய்த்தோன்றிப் பொன்றினதோரளவில்லையாத லாலே, சொல்லானகந்தருவநகர்போற்றன்னிற் றோன்றினச ங்கற்பங்களில்லையென்றார். (உஉ)

உபசாந்தமானலுந் தன்மயமானலுஞ் சகலத்தியாகந்தாமெனனல்.

இல்லையெனப்புந்தியினிற்சகத்தைநீக்கி யெள்ளளவுமாசை யுருநிராசைபெற்றுச், சொல்பிரமாப்பியாசமதுசெய்யச்செய்ய த் தோன்றுவதாமுபசாந்தமாதலாலும், புல்லரியதன்மயத்திற் றனக்குவேருய்ப் பொருந்துபொருளொன்றுமிலையாதலாலு, மெல்லையிலாவுபசாந்தந்தன்மயங்க ளிருவகையுஞ்சகலம்விட் டதாகுமென்ருர். (உ௩)

நிவிர்த்தியாயிருக்கவேண்டுமல்லது நாமரூபநாட்டம்வந்தா லத்துவிதமாய்ப் பார்க்கவேண்டுமெனல்.

ஆகின்றநிவிர்த்தியதின்பெருமைசொல்ல வாராதுமுடியும தோவாசிட்டத்திற், போகின்றபனிமதியும் பதுமத்தோனும் பொற்றிரள்சேரிந்திரனுஞ்சரியோவென்று, யூகமுடனறைவ தனுலியாதுநீக்கி யொப்பிலதாநிவிர்த்தியுடனிருக்கவப்போ, பாகமதாநாமமுடனுருவந்தோன்றிற் பரமாத்துவிதம்பார்சந்த தமென்ருரோ. (உ௪)

தன்னைச் சிவபாவனையாகக்காண்கின்றதே பிறவியெனல்.

சந்ததமுமகண்டமதாந்தன்னைத்தானே சலிக்கின்றகர்த்தா வாய்ப்போர்த்தாவாகச், சிந்தனைசெய்ததனுலேநாரிமைந்தன் செல்வமிகவேண்டுமென வலைந்தலைந்து, நொந்ததனுற்றன்வ டிவை மறந்தனேக நோக்கரியபிறப்பிறப்புவருதலாலே, நந் தைமுத்துராமர்திருவாக்கினுலே தனைச்சிவனெனவறிதல்பிற வியென்ருர். (உ௫)

தன்னைச் சிவரூபமாகக்காண்கின்றதே மோட்சமெனல்.

என்றுமேநிரந்தரமாய்நேசத்தோடு மேகாந்தமாயிருந்துயா ஞரென்று, குன்றாதவடியருடன்விசாரஞ்செய்து குறைவில் லாமனனமுடன்றியானஞ்செய்தாற், பொன்றாதசுசாதிகமாதி யின்றிப் பொருளானசிவமாத்ரம்விளங்கலாலே, யொன்றான தனைச்சிவமாய்க் காண்கைதானே யொப்பரியமோட்சமென வுரைசெய்தாரே. (௨௬)

சகலகலைக்ஞானவல்லவர்க்கு நிராசைவேண்டுமெனல்.

செய்யவொணாவேதமுடனாகமங்கள் சிறப்பானபுராணாதிய ர்த்தமியாவுங், கையிலாமலகமெனப்பார்த்துந்தன்னைக் காணா துமதவசமாய்க்காமமாதி, மைவடிவாய்நின்றவர்வேசரியேயெ ன்று மகத்தானவசிட்டர்மிகவறைதலாலே, யையனுமேசகல கலைவல்லரேனு மழகுள்ளநிராசைதனையடையச்சொன்னார்.( )

எல்லாஞ் சிவன்செயலெனல்.

சொன்னதொருசிருட்டிதிதிசம்மாரங்கள் சுயஞ்சோதிவடி வானசிவத்தாலன்றி, யுன்னவொருகடுகுமுதன் முன்பினிப் போ தொருவருமேசெய்ததெனக்கண்டதில்லை, யன்னவகை பெரியோர்களவனையன்றி யணுவேனுமசையாதென்றருள்வ தாலே, பின்னமதாமெச்செயலுஞ்சிவனாலென்று பேசியெ னையிரட்சித்தான்பிரமமாக. (௨௮)

எல்லாஞ் சிவாகாரமெனல்.

ஆகமெலாம்பரமசிவம்பூன்றமாக வமர்வதனாலதன்மயமாஞ் சகசீவாதி, மாகமதிற்றோன்றுகின்றதலநீலங்கண் மாகமதேயா வதுபோன்மனதினாலே, பாகமுறுஞ்சகங்களெலா மோர்ந்து

பார்க்கிற் பரமசிவசொரூபமதாயிருப்பதாலே, யேகமதாமுத் துராமேசன்முன்ன மெல்லாமுஞ்சிவாகாரஞ்சித்தமென்றான்.

சிற்றறிவிலேதானுயர்வுதாழ்வான தாரதன்மியம் பேரறிவு சமசாட்சியாமெனல்.

சித்தமதுபிரமையுற்றோன்றனக்கொன்றேனுந் திரமாகவில துபலவிதமாய்க்காணு, மத்தகமைசிற்றறிவிலுயர்வுதாழ்வென் றனேகவிததாரதன்மியமதனுற்பெந்த, மித்தனையுமிலாதுபேர றிவேயாஞ லெப்போதுஞ்சமசாட்சியிதுவேமுத்தி, பெத்தம தாஞ்சிற்றறிவி லுயர்வுதாழ்வாம் பேரறிவு சமசாட்சியாராயெ ன்றார். (௩௦)

உபசாந்தத்திற் சச்சிதானந்தமூன்று மனுபவமாய்க்காணவேண்டுமெனல்.

பார்க்கின்றமனதை யகமுகமேயாக்கிப் பாழானவாசனைக ளொன்றுமின்றி, மார்க்கமுடன்றத்துவத்தையுணரும்போது மகிழ்சுகமுஞ்சித்ததுவுமிருப்புந்தோன்று, மீர்க்கின்றசகம்பஞ் சகோசமொன்று மிலாதுபரசிற்சுகமேயிருப்பதாலே, தீர்க்க முடனுபசாந்தந்தோன்றும்போது திடமாகச்சந்துடன்சிற்சுக ங்காணென்றார். (௩௧)

பிரபஞ்சபேதமெல்லாஞ் சிற்றறிவிலென்று காணவேண்டுமெனல்.

காணரியவகண்டபரிபூன்றவஸ்திற் கற்பிதமாஞ்சீவபரசகங் கடன்னிற், பேணவுடனுன்பெரியன் சிறியனென்றும் பெரி தென்றுஞ்சிறிதென்றும்பெண்ணீதென்றும், வீணதுவாஞ்சி ற்றறிவிற்கற்பிப்பார்கள் விவேகமதிற்பேதமதே யிலாமையா லே, மாணவிலாப்பிரபஞ்சபேதமெல்லா மயக்கமதாஞ்சிற்ற றிவிற்காட்டுமென்றார். (௩௨)

ஈதனைத்துஞ்சொரூபமே யானெத்தையிச்சிப்பே
னெதையிகழ்வேனென்றிருக்கின்றதே
பற்றின்மையாமெனல்.

காட்டுகின்றசகப்பிரமை நல்லதென்று கருதிவிடயாசையி
னிற்கலங்கிநாளுந், தேட்டமுடன்வெறும்பிணத்திற் கழுகு
போலத் தியங்கியுமேநரகத்திற்காளாகாம, வீட்டமதாஞ்சகங்
கள்பரசொரூபமென்றே யிச்சைதுவேஷம்விடல்பற்றின்மை
ஞான, நாட்டமதாலீதனைத்துஞ்சொரூபமென்றே நசையொ
ழிதல்பற்றின்மைகூடுமென்றார். (௩௩)

தேகோகத்தினாலே யருந்தலதனாலே
பொருந்தலிதனாலே
சகலவாசையும்வந்ததெனல்.

கூடாதசரீரத்திற் புந்திவைத்துக் குணமானவருந்தலுடன்
பொருந்தல்வேண்டி, மூடாள்போற்றீனியிலு மியோனிதன்
னின் முயங்குவதுவேசரியுமுறுவதாலே, நாடாமலிவ்விரண்
டுந்தன்னைநாடி நானசங்கன்சின்மாத்ரனென்றன்மோட்ச, வீ
டதனாற்றேகோக மருந்தல்கூடன் மேவிதனாலாசைவருந் தா
னேயென்றார். (௩௪)

நிருவிகற்பசமாதியி லென்னதோற்றம்வந்தாலுந்
தன்னைத் திருக்காகவேகாணவேண்டுமெனல்.

தானானநிருவிகற்பசமாதிதன்னிற் றடையானபிரகாசமிரு
ட்டுமோக, மானதபேதங்கள்வருகிற்றன்னை யறிவாகக்கண்ட
தனையகற்றல்வேண்டு, மூனானபேதமதைவஸ்துவென்றே யு
ழலாதுதான்றிருக்கா யுற்றுநிற்றன், ஞானமதாற்சமாதியினி
லென்னதோற்ற நணுகினுமேதனைத்திருக்காய்க்காண்பாயெ
ன்றார். (௩௫)

பிரபஞ்சத்தில்வருஞ்சுகம் பின்னாலேவெறுப்பாகுஞ்
சொரூபத்தில்வருஞ்சுக மெத்தனைநாளிருந்தாலும்
பிரியம்வாங்காதெனல்.

பாய்கின்றமனமதுதான்விடயந்தன்னிற் பற்றும்போதின்ப ம்பின்பலவாந்துன்ப, மொய்விலதால்வெறுப்புவருமிதுபோற் றன்னி லொருசணிகமுறுமாகிலொருகாலும்பின், னேயமதாந் தற்சுகத்துவெறுப்பிலாது நெடுநாளும்பெரியோர்களிருப்பதா லே, ஞேயசுகம்பின்வெறுப்பாந்தற்சுகந்தா னேரிலொருகாற் பிரியநீங்காவென்றார். (௩௬)

இக்கவியேவாக்கியம்.

ஆரானசலதியின்முன்னலைநீங்கிப்பின் னலைவருமுன்சலதி யதேயமர்தல்போல, வேரானதன்னிடத்தின்முன்புவந்த வி விதமதாங்கடபடசங்கற்பநீங்கி, நேரானபின்னினைவுவருவத ன்மு னித்தியமாந்தான்மாத்ரமிருப்பதாலே, பாராதிசகமசத் துத்தானேசித்துப் பரமானதன்னிலையாம்பாக்கியமென்றார். (௩௭)

இக்கவியேவாக்கியம்.

பாக்கியமாம்பூமியிலோஷதிகளெல்லாம் பார்மயமும்பொய் யெனவுமாகுமாபோற், சாக்கியதாஞ்சிதாகாசந்தனக்குமேலா ய்ச் சார்வதுவேறிலாமையினாற்புமானிழற்போ, லாக்கியவிச்ச கத்தெல்லாமித்தையென்று மழகுள்ளதன்மயங்களாகுமென் றும், பாக்கியமாமிவ்வசனமடியருய்யப் பகர்ந்தருளினன்கழ னிப்பதியிலாசான். (௩௮)

வகையைக்கண்டு மயங்காதே
தொகையைக்கண்டு சும்மாவிருவெனல்.

ஆசானபிரபஞ்சவகையின்மூழ்கியாயிரங்காலதனியமம்விசா ரித்தாலு, மாசாகப்புந்திமயங்குவதேயல்லான் மகத்தானசொ

ரூபசுகம்வருவதில்லை, யாசானையடைந்துபரவிசாரத்தாலே யாரோபசகமாதி யறிவாய்ப்பார்த்தன், மாசிலதாமுத்தியதால்வகையைக்கண்டு மயங்காதேதொகைகண்டுமகிழ்ந்னென்றார்.

சாதுசங்கமே சகலசன்மார்க்கத்துக்கு மேதுவெனல்.

நன்மையுடன்கங்கை யுற்றேன்பாவம்வெப்ப நலமிலமூக்காதிதனைநீக்கலேபோற், றன்மையுளசாதுசங்கந்தனையடைந்தோன் சனனமுடனஞ்ஞானஞ்சகலதுன்ப, வன்மையெலாநீக்கியமார்க்கத்தைவிட்டு வரமானதனையடையச்செய்வதாலே, சன்மார்க்கந்தனையடையச்சாதுசங்கந் தானேதுவேறுசகாவாகாதென்றார். (சO)

உபசாந்தத்திற்காண்பான் காட்சியில்லையெனல்.

ஆகின்றகதலியதன்மட்டையெல்லா மழகாகநீக்கினவன்கண்மிச்சம்போ, லேகின்றசரீரமுதற்கோசமெல்லா மிலதென்றுசோதித்ததன்னைவிட்டுப், போகின்றகாண்பான்காட்சிகடான்வேறு பொருந்தாதேயுபசாந்தமாதலாலே, யாகின்றவுபசாந்தமதனிற்காண்பா னற்பமதாங்காட்சிகளுமில்லையென்றார்.()

மௌனவுசமானமான துரியத்திற் சருவதுக்கநிவிர்த்தியெனல்.

இல்லாதுகோபமுறவாசைநீக்கி யேகவறிவுருவானசிவமேயாவுஞ், சொல்லானசகம்வேறுயில்லையென்னுஞ் சூனியனுய்நின்றநிலைதுரியமாகு, நல்லோர்களிப்படியேசகத்தைநீக்கி நலத்துடன்மௌனவதுபோனனுகலாலே, சொல்லரியமௌனவுசமானமான துரியமதிற்சருவதுக்கநிவிர்த்திசொன்னுர். ()

உற்றவாறேதுவருமது வருகவெனல்.

சொன்னதோரணுதிரணம்வேறிலாத சுத்தபரிபூரணமாந்த னக்குவேருய், நன்னயமாய்வாராதபொருளும்வேண்டா நல த்தோடுவருகின்றபொருளும்வேண்டா, மென்னென்னபிராா த்தவழியாய்வந்ததெல்லா முந்தன்னைவிடவிலாமையாலே, யு ன்னுதிங்குற்றவாறெதுவந்தாலு முழலாதுவருகவெனவுறுவா யென்ருர். (சங)

எல்லாங்கதைதானெனல்.

என்றுமேபிரபஞ்சந்தொடர்பாகத்தா னெழுந்துவளர்ந்தழி கின்றவியல்புபார்க்கி, னன்ருனமூலத்தாதிகதையேபோலு ந லமானகாதிமுனிகளுவைப்போலும், பொன்ருதசுத்தபரபுத்த மான பூரணமாந்தனிலெவையும் பொய்யானத்தாற், குன்ரு தசிவபரசகங்களெல்லாங் குறைவிலாக்கதையான கோலமெ ன்ருர். (சச)

எல்லாம்புலப்பந்தானெனல்.

கோலமதாஞ்சாதிகுலவருணமாதி கோத்ரமுதலாச்சிரமமா சாரங்கள், காலமுதற்றேசநியமங்கள்பின்னுங் கனமானவிக லோகபரலோகங்கள், சாலமதாயதையடையுந் தொழில்களி யாவுஞ் சத்தியசிற்சொருபத்திலாரோபத்தான், மூலமிலாவி வையெல்லாம்புலப்பமென்றே மொழிந்ததனிற்சந்தேகமனு வுமுண்டோ. (சரு)

பிறர்குற்றத்தைத்தனதாயெண்ணிக்கொண்டு தன்குற்றத்தை விசாரிக்கவேண்டுமெனல்.

உண்டானவிராகாதிநீக்கித்தன்னை யுறவேண்டுமென்றறு முயர்ச்சிசெய்வோன், கண்டபலவுயிர்களெல்லாந்தன்னைவிட் டுக் காணுதாலவர்குற்றந்தனதாய்க்கண்டு, தொண்டானதன்

குற்றம்பார்த்துநீக்கிற் சுகமதனையடைந்திடுவனுதலாலே, மண்டலமார்பலர்குற்றந்தானுய்க்கண்டு மருவியதன்குற்றமதையொழிவாயென்றார். (சசு)

சிற்றறிவாகியசீவவறிவே யெல்லாத்திற்குமூலமெனல்.

வாய்த்ததுவாஞ்சுழுத்திதனிலகண்டமாக மருவுகின்றதன்னிடத்திலியாதுமில்லைப், பேய்த்தோராஞ்சிற்றறிவிற்சுகதுக்கங்கள் பெரியவனுன்சிறியவனுன்பிறந்திறந்தேன், செய்த்ததுவாநரகசொற்க முதலாய்த்தோன்றுஞ் சிற்றறிவைவிடிற்சிவமேயாவதாலே, மாய்த்திடுசிற்றறிவாஞ்சீவறிவுதானே மற்றெதுக்குமூலமதாம்பாங்காயென்றார். (சஎ)

மனதுமுதலாகியபிரபஞ்சவியல்புகளுமேகாடம்பரந்தானெனல்.

பாங்கானவாகாயந்தன்னின்மேகம் பலவுகளுஞ்சத்தமுடன்கூடிநீங்கு, மாங்கதுபோற்சிதாகாசமானதன்னி னலேகின்ற மனமாதியுயர்ந்துந்தாழ்ந்தும், தாங்களுடன்றிரிவதெலாங்கனவேயாகுந் தானசங்கனெப்போதுமாதலாலே, யீங்கானமனதுமுதற்பிரபஞ்சத்தி னியல்புகளுமேக நடமெனவுன்னென்றார். (சஅ)

ஞானநாட்டத்திற்சிரத்தையும் பிரபஞ்சநாட்டத்தி லசிரத்தையும் வேண்டுமெனல்.

உன்னவொணுவான்மாவோ மனவாக்காலே யுறவரிதாலதையறியவிரும்பினேனு, மன்னவொணுநிராசையுற்றுக்கரணமூன்று மருவியொத்தேயகமுகமாயனேககாலம், பின்னமிலா

ச்சுருதிகுருவனுபவத்தாற் பின்வாங்காதனுட்டிக்கிற்றெய்வா தினை, நன்மைவரிற்கிட்டுவதான்ஞானநாட்ட நயந்துசகநாட் டம்விடன்முக்யமென்ருர். (சகூ)

தத்துவாதத்துவவிசாரம்பண்ணி யதத்துவந்தள்ளித் தத்துவத்தைத் தானய்க்கண்டு சந்தேகாதியின்றி யிருக்கவேண்டுமெனல்.

முக்கியமாமோட்சமதைவிரும்பினேனு முதன்மையதாஞ் சற்குருவைப்பெற்றன்னேனுற், றக்கதிதுதகாததிதுவென்றறி ந்து சந்தேகமாதியின்றித்தன்னைக்காணல், பக்குவமாமோட்ச மதாற்றத்வாதத்வப் பரமாணவிசாரமதாலதத்வந்தள்ளி, முக்கி யமாந்தத்துவத்தைத்தானய்க்கண்டு மூன்றுவிதநடைநீங்கியி ருப்பாயென்ருர். (ருo)

நாமரூபமாய் நாடுவதைத்தள்ளிச் சொரூபமாகநாடுகிறதே சமநிலையாமெனல்.

இருக்கின்றதனைமறந்துநாமரூப மெய்போதுநாடியநாலள விறுன்பம், பெருக்காகவருமதனலவையைநீங்கிப் பெரிதுக்கு ம்பெரிதாகியதூலமாகித், திருக்காகிநிதானமதாந்தன்னைநாட ல் சிவமானசமநிலையாமாதலாலே, தருக்குமிகுநாமாதிநாட்ட ம்விட்டுத் தனைநாடல்சமநிலையதானதென்ருர். (ருக)

சனனமரணமு நினைவுமாத்திரமெனல்.

தானிருவிகாரியதாயிருக்கச்சீவர் தனையறியாததினுலேபிற ப்பிறப்பு, ஆனனசரீரமதுபெருத்தலோங்க லுயர்வுதாழ்வதனு லேயனேகதுன்பம், பான்மையுடனென்றந்தை தாய்பெண் ணென்று பாவனையாலப்படியேயாவதாலே, மேன்மையதாய் ப்பிறப்பிறப்புநினைவேயென்று மெஞ்ஞானதேசிகன்ருன்வெ ளிசெய்தானுல். (ருஉ)

குருவாக்கியத்திற் சந்தேகாதியின்றி யிருத்தன்மெய்ப்புருடவருத்தமெனல்.

செய்யவொணுவேதாதிகுருவையன்றிச் சிவஞானமடைந்தரொனச்செப்பாதாலே,யையமறச்சற்குருவால் வாக்யம்பெற்றேயவருரைத்தபடியாக வனேககால, மெய்யதுவாயற்பியாசஞ்செய்தாற்றன்னை விபுவாகவறியவருமாதலாலே, யையகுருவாக்கியத்திற்சந்தேகாதி யறவிருத்தன்மெய்ப்புருட வருத்தமென்றார். (ருக)

தன்சுபாவநிலையினினைவுக்கு நித்தியத்துவ மில்லாததினலே பிரபஞ்சமித்தைதானெனல்.

வருகின்றசலனங்களின்றிநின்ற வஸ்துவதாய்விபுவாகிமனவாக்கெட்டா, வருவுருவாயமிர்தமதாயநூலமாகி யகோசரமாயனுமயமாயமர்ந்ததன்னின், வருநினைவுநிலைகாணு மதனல்வந்த வானுதிசகம்பொய்யேயானதாலே, சொரூபநிலைதனினினைவுநில்லாதாலே சொல்சகங்கண்மித்தையெனச் சொன்னனையன். (ருச)

அதிட்டானக் ஞானநிலைமையுள்ளவர்களுக்கு யெல்லாமாகிய வத்துவிதஞானமும்வருமெனல்.

சொன்னதோரயங்கண்டோன்றனக்குவேருய்த் தோன்றுதாயுதங்களயமயமாம்போலத், தன்னதுவாஞ்சொரூபத்தையறிந்தோனுக்குத் தன்னைவிடச்சகந்தோன்று தானுய்த்தோன்று, மின்னவகையிருப்பதனுற் சொருபஞான வியனிலையுள்ளோன்றனக்கெல்லாமுமாகி, மன்னுகின்றவத்துவிதஞானமுண்டா மகத்ஞானவிவேகமதாற்பாராயென்றார். (ருரு)

பற்றின்மையாகிய துரியநிலையுள்ளவர்க்குப் போனகாரியம்வருகிறகாரியத்தினினைவில்லாதிருந்தாற் சாட்சாத்காரமாமெனல்.

பார்க்கின்றசீவசாக விசாரஞ்செய்து பரமானதுரியமதை யடைந்தானாகின், மார்க்கமதாய்ப்போதலுடன்வருதறன்னின் மகிழ்வுருறைவடைவதுவேயிலாததாலே, கார்க்கின்றநிராசையதாந்துரியம்பெற்றோன் கனமாகமுன்போனதொழில்களோடு, மீர்க்கின்றவருதொழிலாமினைவுதோன்றா திருந்திடல்சாட்சாத்காரமென்றுசொன்னார். (ருசு)

தான்சித்துருபனென்கின்ற புத்திவாங்காதிருக்கி ஞானியென்கின்ற பெதமான வஞ்ஞானநீக்கம் வருமெனல்.

என்றுமேயஞ்ஞான நீக்கஞ்செய்வோ னிருந்தாலுநின்றாலுந்துயில்செய்தாலு, நன்றுறவேநடந்தாலும் புசித்தாலுந்தானான்சித்துருபனெனன்மறவாதாகி, நின்றிடவே வேண்டியதாற்றானெப்போது நிகழ்கின்றசித்துருவனென்றபுத்தி, யொன்றினுமேவாங்காமலிருக்கிஞானி யொன்றுவதாமஞ்ஞான நீங்குமென்றார். (ருஎ)

வருகாலச்செய்கை பின்பின்பதுன்பமறிந்து செய்யவேண்டுமெனல்.

நீங்காதோர்காரியத்தைமுயர்ச்சிசெய்வோ னிகழநன்றாக்கதுக்கமறிந்துகொண்டு, பாங்காகச்செயவேண்டு மானதாலும் பரமானவசிட்டருமேல்வினைநோக்காதார், இங்கதனையடைக்கிடுவொன்பதாலுஞ் சிவரூபமானகுருநாதன்றானு, நீங்காதுமெதிர்காலச்செய்கைபின்பின் பின்பதுன்பமறிந்துசெய வேண்டுமென்றான். (ருஅ)

இக்கவியேவாக்கியம்.

வேணுவதனக்கினியிற்பொறிகடானும் வெகுவாகக்கிளம்பினுமக்கனறனக்குக், காணவொருலயமில்லாததுபோற்பூர்ணகனமானதன்னிடத்திற்றேகமாதி, பேணவுடன்வாழ்ந்தேயுந்தாழ்ந்ததாயும் பெலமாகவெந்நினைவு தோன்றினாலும், வீணதுவாங்கற்பிதந்தானித்தியமென்று விபுவானசற்குருவும்விளம்பினரோ. (ருகூ)

எல்லாமானதாகத் தன்னைக்கண்டா லீதலுமிரக்கமும்வரு மிராகத்துவேடம் வாராதெனல்.

விளங்குகின்றபிரமாணுதீதமாகி விபுவாகியசலமதாயகேயனாகித், துளங்கலிலாநிரஞ்சனமாந்தானெல்லாமாய்த் தோன்றினவிராகமுடன்றுவேஷமின்றி, வளம்பெறுநல்லீவிரக்கம் வருவதாலே வருகின்றசகலமுமாய்த்தன்னைக்காணிற், களங்கமிலாதீதலுடனிரக்கந்தோன்றுங் கனமானவிராகாதிதோன்றாதென்றார். (சு0)

இக்கவியேவாக்கியம்.

தோன்றுகின்றதன்னிடத்திற்பெருமையோடுந் துவள்கின்றசிறுமைபகையுறவுமேலு, மூன்றுவதாஞ்சுகதுக்க மாதியாவுமுறுகின்றசங்கற்பமயமதாலே, யான்றலிலாவாரோபமத்தியாச மாகின்றகற்பிதமாய்க்காண்பாயென்றே, யேன்றலிலாக்கழனியின்கண் ணெழுந்தமுத்து ராமலிங்கதேசிகரு மிசைத்தாரன்றே. (சுக)

சரீராதிப்பிரபஞ்சங்காலத்துட்பட்டபடியாலதனால்வரு முயர்வுதாழ்வு வருத்தங்களுக் களவில்லையெனல்.

இசைகின்றகாலங்கட் கதீதமான வின்புருவாம்பரமாத்மாவொன்றுமாத்ர, மசைவின்றிக்குறைவுநிறைவின்றிநிற்கு மசை

இன்றமாயைமுதற் சரீரமீருய், நசையுடையநிறைவுகுறை வ
டைதலாலே நலமானசரீராதிகாலத்துட்பட், டசைதலினுல்வ
ருத்தங்களுயர்வுதாழ்வா மதற்களவையில்லையென்றே யருளி
னுெல். (சுஉ)

பிரபஞ்சத்தில் விவேகத்தாற் குணத்தைப்
பொருளாய்ப்பாராமற் குற்றமேகாணவேண்டுமெனல்.

இல்லாதபிரபஞ்சவிடயந்தானு மீனமதாமவிவேகத்தாலின்
பம்போற், கொல்லாமற்கொல்லவரும்விவேகியானேன் குண
ந்தன்னைப்பாராதுகுற்றங்காண்ட, னல்லநதுவாதலினுற்பிரப
ஞ்சத்தி னலமானவிவேகத்தாற்குணங்கொள்ளாமற், பொல்
லாதகுற்றமதேகாண்பாயென்று புலவர்புகழ்முத்துராமேசன்
சொன்னுன். (சுரு)

ஒன்றிலேதோன்றி யனைத்துருவமானவுணர்வுக்குப்
பகையுறவில்லையெனல்.

சொன்னவொருசிவமன்றிவேருெயொன்று சொல்கின்ரு
ன தன்மனென்றுஞ்சமானமில்லா, வன்னவனேயீசனையுமிக
ழ்ந்தானென்று மனேகவிதபவமுடையபசுவாமென்று, முன்
னவொணுப்பெரியோர்களுரைப்பதாலே யொன்றிலேதோன்
றியனைத்துருவமான, சொன்னவறிவினிற்பகைகளுறவுகூடா
சொன்னவிதுசத்தியமென்றறைந்தான்றூயோன். (சுச)

சித்துரூபனென்கின்ற புத்திமறந்தால்
விட்சேபமும் விபரீதமும்வருமெனல்.

அறைகின்றவகர்த்தனுயகாமனுகி யகாரணனுயகேயனுயம
லனுகி, நிறைகின்றவச்சரனுயனுவேயாகி நிற்கின்றசித்துருவ
னானேயென்றல், குறைவாகில்விபரீதம்வருவதாலே குலவுநா

ன்சித்துருவனென்றபுத்தி, மறைவாகில்விட்சேபம்விபரீதங்கள் வருமுடனேயெனவையன்வகுத்தானன்றே. (சுரு)

சுவரிடத்திற் சித்திரம் வஸ்துவாகாதுபோற் றன்னிடத்தில்வந்தசங்கற்பம் வஸ்துவாகாதெனல்.

வகுக்கவொணுவம்மனசாய்நின்றதன்னில் வருகின்றசங்கற்பமுன்பின்னின்றிப், பகுக்குமிடத்தோருருவ மின்றித்தானே பழையோனுயிருக்கின்றபான்மையாலே, வகுப்புடையசுவரதனில்வந்தசித்ரம் வஸ்துவதுவாகாத மார்க்கம்போலத், தொகுக்கவொணுத்தனில்வந்த சங்கற்பங்கள் சொல்கின்றவஸ்துவதேயாகாதென்ருர். (சுசு)

தன்னைப் பஞ்சகிருத்தியமுடையவனுகக்கண்டாற் சனனமரணந் தனக்கில்லையெனல்.

வந்தானவுலகமுதலுயிர்களியாவும் வான்போன்றதன்னறிவேயாவதாலே, கத்தாவாம்பிரமாதிதன்னைவிட்டுக் காணுதாலொருதொழிலுந்தனக்குவேரு, யெத்துணையுமில்லைச்சனனமாதியில்லை யிதனுலேதன்னைப்பஞ்சகிருத்தியங்க, ளொந்ததன்னையுடையவனுய்க்காணிற்றன்னை யுருதுபிறப்பிறப்பெனவேசொல்லினுல். (சுஎ)

துரியநிலையினு மெல்லாஞ் சின்மயமென்றநிலையினும் புத்தியமூத்தம்வேண்டுமெனல்.

சொல்லரியதுரியமதிற்சகலதுன்புந் தொலைந்துபரமானந்தந்தோன்றலாலு, மெல்லாமுஞ்சின்மயமென் றெண்ணுகின்றவிந்நிலையேசங்கரர்க்குமிருப்பதாலும், புல்லரியதுரியநிலைதனிலுமெல்லாம் பொருவிலாச்சின்மயமென்றெண்ணப்பட்ட, நல்லநிலையினும்புத்தியமூத்தம்வேண்டு நலமிதுவேயெனவையனுரைத்தானன்றே. (சுஅ)

எல்லாங்கூத்தாகக்கண்டாற்றானே நித்தியமாமெனல்.

உரையுள்ளநனுக்கனுச்சுழுத்திதன்னி லொவ்வாதவிந்தியங்
கண்மனுதிமேலும், புரையுள்ளசூனியமாங்கூத்துவந்து போக
வுமேதானிருந்தங் கறிவதாலே, நிரையுள்ளகூத்தாடிதனக்
கொப்பாக நிருமிக்கக்கூத்துநிலையில்லாதேபோல், வரையுள்
ளவெல்லாங்கூத்தாகக்கண்டால் வரைதலொனுத்தானித்யமா
குமென்றார். (௬௯)

பிரமன்முதற்றம்பமீறாய்நிலையில்லாது தான்மாத்திரமிருப்பதனாலு மத்துவிதமாமெனல்.

நித்தியந்தானெதுவென்று நன்றாய்ப்பார்க்கி னிலையானசி
ருட்டி-முதலிந்நாண் மட்டுஞ், சத்தியமாயொன்றுமிலைத்தானே
சத்தாய்ச் சார்வதினாலத்துவிதமாவதாலும், பத்தியுடைப்பிரம
ன்முதற்றம்பமீறாய்ப் பார்க்கிலொன்றுநிலைமையிலாப்பண்பி
னாலுஞ், சித்தியதாந்தான்மாத்ரமிருக்கையாலுஞ் சிறப்பானவி
துவுமத்துவிதந்தானென்றார். (௭0)

சகத்தெல்லாந்தானேயாகித் தனக்குவேறாய்ச் சகமில்லாதாலு மத்துவிதமாமெனல்.

தானானசித்தென்னுந் தத்துவந்தான் சலனமதாமனமாகித்
தானேபின்னு, மானதவிநோதத்தாலநேகமான வசரசரப்பி
ரபஞ்சமாகிப்பின்னு, நானவைநீங்கிமிகத்துரியம்பெற்று நா
டரியவஸ்தொன்றேயிருப்பதாலே, தானாகிச்சகத்தெல்லாந்த
னக்குவேறாய்ச் சகத்தில்லாதாலுமத்துவிதந்தானென்றார் ()

இக்கவியேவாக்கியம்.

என்றுமேசரீரமெடுத் தாத்மானாத்ம வியலானவிசாரமதுவ
னுவதன்முன், னன்றாகவெகுவிதமாயுயர்ந்தோமென்று நவி

ன்றவரிலொருவருமேயில்லாதாலே, பொன்றுவதாந்தேகாதி வஸ்துதன்னிற் பொருளாகவென்னதிரநிலையாமென்று, குன் றுதகோவிலூரதனின்மேலாங் குணக்குன்றுயெழுந்தகுருச் சொல்வதானன். (எஉ)

இக்கவியேவாக்கியம்.

சொல்கின்றபிரபஞ்சந் திரிகாலத்துஞ் சுத்தமதாயில்லாதபடியினாலும், புல்கின்றவொருநினைவுவருகாலத்துப் பொருந்துமோர்நினைவுதானழிதலாலும், பல்விதமாய்க்காண்கின்றபொருள்களெல்லாம் பற்றறவேதுடைபட்டுப்போவதாலு, மெல்லாமுமித்தையதாமென்றுமென்றே யியம்புவதிற்சந்தேகமில்லையென்றார். (எங)

திருநதித்துறைகளெல்லாந்தீம்புனல்வறந்த வேயோவெனல்.

சந்தேகமில்லாதுதன்னைக்காணிற் றனக்காகவொருபொருளும்வேண்டாதாலு, மந்தமிலாவானந்தவஸ்துத்தானே யாவுதனுற்றனக்கொன்றிற்பிரியந்தோன்று, வுந்துகின்றசரீரமதுசருகேயாதி யுண்கினுமேகருமம்வரையிருப்பதாலுஞ், சிந்திக்கிற்றிருநதியின்றுறைகளெல்லாந் தீம்புனல்கள்வறந்ததுவோவெனவுரைத்தார். (எச)

இக்கவியேவாக்கியம்.

உரமானவக்கினியிலுண்டாகித்தா னுறுகின்றபொறிக்கனலேகாரணம்போற், பரமானவாத்மாவிலுண்டாகின்ற பரசிவசகங்களுக்காத்மாவேயன்றித், திரமாகவேறென்றுமூலமாகச் செப்பவொண்ணதென்றுமதுநதிசூழ்ந்த, வரமானகழனிகருதயஞ்செய்த மகிமையுளமுத்தூராமேசன்சொன்னன். (எரு)

இக்கவியேவாக்கியம்.

சொன்னவொருபழுதையினின்வந்தசற்பஞ் சுத்தமதாம்ப மூதையெனச்சொல்வதேபோற், பின்னமிலாப்பிரமத்திற்றே ன்றுநின்ற பிரபஞ்சம்பிரமமதேயாகுமென்றிங், கின்னவணதி த்தசுத்தபுத்தமாக விருக்கின்றசிதானந்தப்பிரமந்தானே, மன் னுகின்றநாமமுடனுருவமாக மானிடனுய்வந்தெனக்குவகுத் ததன்றே. (எசு)

கருமகர்த்தாவாய்க்காணும்போது கருத்ததந்திரம்
நித்தியமாய்ப்பூரணமாய்க்காணும்போது
வஸ்துதந்திரமாமெனல்.

வகுப்பானதிரிகரணஞ்சேர்ந்துகர்மம் வருவதனுற்கர்த்தா வாய்க்காட்டுந்தன்னைப், பகுப்பிலாநித்தபரிபூன்றமாகப் பார்க் கும்போதொருகாரணங்கர்த்தாவின்றித், தகிப்பிலாதகர்த்தாவா ய்க்காட்டலாலே தான்கருமகருத்தாவாய்க்காணும்போது, ப குப்பானகர்த்ததந்திரமாநித்த பரஞானம்வஸ்துதந்திரமாமெ ன்றூர். (எஎ)

இக்கவியேவாக்கியம்.

என்றுமேகாரணகாரியமாயுள்ளதியாதுக்கும்பரிச்சினமுங்க ண்டமுண்டா,மொன்றவிலாவகாரணமாமாத்மாவுக்கோ வொ ப்பிலபரிச்சினமுமகண்டந்தானுங், குன்றுநிங்குண்டெனவே யுடுக்கள்சூழ்ந்த குறைவிலாச்சந்திரனுக்கொப்பதாக, நன்று ற வேகழனியின்கண்ணடியாரோடு நாயேனையாட்கொண்டநா தன்சொன்னேன். (எஅ)

இக்கவியேவாக்கியம்.

நாதனுலருள்செய்தசாத்திரங்க ளைலமாகச்சகலமுமேவிசார ஞ்செய்த, சாதகராஞானிகட்குமெனதியானுஞ் சமுசாரமுத

லானபோகந்தன்னி, லேதமுறுமாசையதாம்பாசத்தாலே யிய ல்பானபிரவிருத்திபிரபஞ்சத்தி, லாதரவாம்பிரமாணபுத்தியா லே யனுதினமும்வருமெனவேயருள்செய்தாரே. (எகூ)

அனேகசெல்வம்பெற்றோர்க் குதாரமுமிரக்கமு மில்லாதிருத்த லவிவேகத்தினாலேதானெனல்.

அருளுடையபெரியோர்க்குச்செல்வம்வந்தா லழகானநகர் நடுவிற்றடாகம்போல, மருளறவேயுதாரமுடனிரக்கந்தோன் று மயக்கமுடையோரிடத்தினிதிகள்சேர்ந்தாற், றிருவானந கர்நடுவிலெட்டிபோலச் சிறப்படையாதாதலினாற்செல்வம்பெ ற்றோர்க், கருளானவுதாரமுடனிரக்கந்தோன்றா தவிவேகத் தாலாகுமறிவாயென்றார். (அ0)

இக்கவியேவாக்கியம்.

அறிவானதெய்வவிசித்திரமான வனித்தியமாஞ்சீவேசசகங் கடன்னின், வெறியானோர்கட்டாகப்பேசாநின்ற வீணானவச னங்கள்புத்திமானுக், கறிவதனைச்சுவசனங்களாக வறிகவெ னச்சயிலவரையதனினின்று, குறியானகழனிநகருதயஞ்செ ய்த குருநாதனருளியென்னுட்குடியாய்க்கொண்டான். (அக)

வாக்கியத்தி னளவுகூறுகின்றது.

கொண்டாடுமடியார்கடன்னைச்சூழக் குறைவில்சிவங்குரு வடிவாயருளினாலே, வண்டுமதுவுண்டிசைகள்பாடாநின்ற வ ளமானகழனியின்கண்புலவர்போற்றக், கண்டடியேன்வண ங்கவந்தமுத்துராமக் கனிதிருவாக்கருளியிடும்வாக்கியத்து, ஞ ண்டானவெண்பதொன்றும் வாக்கியத்தை யுரைசெய்தேனு ண்மையறிவுதிக்கவென்றே. (அ௨)

குரு தோத்திரம்.

உண்மையறியாதுகருக்குழியில்வீழ்ந்திங் குழலாதுமூட்டுற வதனைத்தள்ளி, யெண்மையதாம்பொய்ப்பொருளைவேண்டா தாகி யெப்போதுநின்பணியேவேண்டுமெற்குத், திண்மைய தாம்பரவடிவுதோன்றிவேறுஞ் சிற்றறிவுசுகதுக்கந்தோன்றா தான, தண்மையதாந்துரியநிலைதருவாய்ஞான சற்குருவாய்க் கழனியின்கணெழுந்தமூர்த்தி. (அரு)

மூர்த்தமிலாநித்தியமாயமூலமாகி மூக்குணமுங்கடந்தபராது ரியமாகித், தீர்த்தனுமாய்த்திருக்குருவாய்ச் சிவமதாகிச் சின் மாத்ரவடிவாகிச்செயக்கூடாதா, யார்த்தலிலாவணுவுருவாய ணுதியாகி யபேதனுமாயலோபனுமாயமிர்தனாகிப், பார்த்தலி லாப்பரிபூன்றவடிவமான பரகுருவேயடியனையாள்பரமாபோ ற்றி. (அச)

பரமானவன்புடையதேவர்வாழும் பைம்பொன்னாட்டினுமி னிதாஞ்சித்திசூழ்ந்த, வரமானகழனிநகருதயஞ்செய்து வழி துறைகளறியாதவென்றனக்கிங், குரமானவணிகனலச்சித்தே நீயென் றெருப்பிலாவாக்கதனாலருளிச்செய்த, சிரமானமுத்து ராமேந்திரனைதிவாகரனைத்தினந்தோறுந்துதித்துவாழ்வாம்.

துதிக்கவொணாரியர்கண்வலையுட்பட்டுச் சொல்லரியவிழி வானதொழில்கள்செய்து, மதிக்கரியசெல்வமிகத்தேடிப்பித் தர் மதிபோலமயங்கிமிகத்திரிந்தவென்னைத், திதிக்கருமநிக ழ்கழனிதன்னின்மேவிச் சித்தமதுவொத்தடியாரோடும்பார்த் து, விதிக்கரியநீபிரமமென்றுசொன்ன மெய்வடிவாயெழுந்த பரம்பொருளேபோற்றி. (அரு)

பொருளானவவத்தையைந்துமொன்றிலொன்று பொருளா காதழிவதனாலதனிலுண்டாய், வருநியமங்காலதேசங்களாதி மருவுகின்றசகத்தெல்லாம்பொய்யேயாகும், பெருகுவதாமவத்

தையைந்துமறிந்துநின்ற பிரமமதாந்துரியாத்மாவொன்றேநி ன்ற, தருமையதாமதுவேநீயென்றுரைத்திங் கடியேனையாண் டவன்றன்னருளேபோற்றி. (அஎ)

அருள்பரையாய்ச்சிவமயமாமையனேயா ணகமதனிற்ற... கொண்டகறுவநீங்கித், தெருளானவுனதுதிருவடியிலென்று... திரிபுடிகளொழிந்துதிரமாகநிற்க, வருவதுவாமொருநாளுமு ண்டோசொல்லாய் மாசிலாக்கழனிநகருதயஞ்செய்து, திருவு டையதுறவறத்தோரில்லோர்போற்றத் திகழ்சிந்தாமணியான குருவேபோற்றி. (அஅ)

குருமுதலேசத்தியசிற்சொரூபக்குன்றே குணமாகவடுத்தவ ர்கள்பவத்தைநீக்க, வருநிதியேகல்லாலினமர்ந்ததேவே வல் வினையேனென்னுடையமயக்கநீங்கிப், பொருவரியசாந்திமுத ற்குணங்கள்பெற்றுப் பூரண மாந்திட்டிதனையடையச்செய்வா ய், திருவளருங்கழனிநகரதனின்மேவுஞ் சிதாகாசசொரூபம தாய்ச்சிறந்தமூர்த்தி. (அகூ)

சிறப்பானவாய்ப்பாடிதன்னின்முன்னாட் செயவரியலீலைத னைச்செய்தப்பாலு, முறைப்பானபார்த்தன்முதலனேகம்பேர் க்கங் குயர்வானஞானமதையளித்துப்பின்னு, மிறப்பிலாக்கழ னிநகரதனின்மேவி யெண்ணரியலீலைதனையியற்றியன்பர், ம றைப்பதனைநீக்கியுயர்ஞானந்தந்த மாசில்குருவடிவானமணி யேபோற்றி. (கூ0)

மணியானபொறுமையினிற்றருமர்போலு மலர்வானகொ டையதனிற்றதீசிபோலுந், துணிவானவாக்கரிச்சந் திரனே போலுஞ் சுகமானலீலைதனிற்கிருஷ்ணன்போலுந், தினியா னஞானமதிற்சனகன்போலுஞ் சிவபணியிற்றிருநாவுக்கரசே போலு, மணியானபோதனையில்வசிட்டர்போலு மடுத்தமுத்து ராமர்திருவருளேபோற்றி. (கூக)

அருள்வடிவேயச்சுதனேயமலாபோற்றி யடுத்தவரைச்சிவ மாக்குமன்பேபோற்றி, பொருண்முழுதுங்கடந்தபரம்பொரு ளேபோற்றி போதவடிவாயெழுந்தபுனிதாபோற்றி, தெருளி லாநாயினுமேகடையனான சிறியனையுமாட்கொண்ட சிவமே போற்றி, குருவானபெரியோர்கடன்னின்மேலாங் குருமணி யாயெழுந்தகுணக்குன்றேபோற்றி. (கூஉ)

குன்றாதுநானவனீதெதுவுமாகிக்குலவுமதற்ககண்டமதாய்நி ன்றாய்போற்றி, நன்றாகச்சகத்துக்குநிமித்தமாயு நலமானவுபா தானமானாய்போற்றி, பொன்றாதவடியருளத்தறிவாய்மூடர் பு ந்தியினிலிருந்துமவர்க்கறியாய்போற்றி, யென்றுமேசேடம தாய்த்திருக்காய்நின்ற வினையிலாக்குருவானசிவமேபோற்றி.

சிவரூபமானசுப்ரமணியன்றானுந் திவாகரனேர்நயினாத்தன டியுமென்று, மவமகற்றுமழகையன்கழலுநீங்கா வருள்வீரப த்திரனங்கிரியுங்கிழாம், பவமகற்றுமுத்தய்யமுதல்வன்பாத ப ங்கயமுமுகந்தேசன்பதங்கடானு, நவமாகவெனையாளுமுத்து ராம நாதனிருசரணமதுநயந்துவாழ்வாம். (கூச)

நயந்தடியேனெப்போதும்பிரமநிட்டை நாடியேயானந்தம டையவெண்ணி, முயன்றதனாற்காமமுடன்கோபலோப மோ காதிதனைநீக்கிப்பிரமந்தன்னின், மயங்குருவந்தோன்றாதுசித் திரம்போன் மனதலைவற்றிருக்கவருள்புரிவாய்ஞான, சயம்பு ருவாய்வந்தெனையுமடிமைகொண்ட சற்குருவாயெழுந்தருளு ஞ்சம்புமூர்த்தீ. (கூரு)

சம்புவாய்ச்சாந்தமதாய்ச்சலியாதாகிச் சகசீவபரங்களெலாந் தானாய்நின்ற, நம்பனேநின்சொருபமனவாக்காலேநாடினாலெ ட்டுவதாயிலாததாலே, வம்பானசகமதனின்மனந்தான்மூழ்கி மயங்குகின்றதனையகற்றவழியைக்காணேன், செம்பதுமத்தா ளுடையவையாநாயேன் சிவமாகவருள்புரிவதுனக்கேபாரம்.

பாரமதாமிருவினைதாளெப்புவந்து பற்றுகின்றமலநீங்கிச்சுத்தனுகிச், சாரமதாஞ்சாதனங்களுன்கும்வந்து சாந்தியுடையோரொருவர்க்கருமையாக, நேர்மையதாய்ப்போதிக்கும்விதியைநீக்கி நீங்காதவருள்வடிவாயெழுந்ததாலே, சீர்மையதாஞ்சாதனங்களொன்றுமில்லாச் சிறியேற்கு மருள்செய்தசிவமேபோற்றி. (௯௭)

இந்நூலின்பலனுரைத்தல்.

சிவவடிவாயெழுந்தமுத்துராமலிங்க தேசிகனுலருள்செய்தவாக்கியத்தைப், பவமகலக்கவிசெய்துகோர்வையான பரஞானவந்தாதிதன்னையன்பாய், நவமதனிற்படிப்போர்கள்கேட்போர்தாமு நலமாகவதினர்த்தம்பார்ப்போர்தாமு, மலமாணபவநீங்கிச்சித்தசாந்த மானந்தம்பெற்றுமேலரூபமாவார். ()

வாழியுரைத்தல்.

அருளுருவாயெழுந்தபரிபூன்றமான வையர்முத்துராமர்திருவடிகள்வாழி, தெருளுமவரடியவனுலுதவப்பட்ட திகழ்ஞானவந்தாதிவாழியத்தை, யுரிமையுடனெப்பொழுதும் படிப்போர்கேட்போ ரோர்ந்தவையினருத்தமதைப் பார்ப்போர்வாழி, திருவளருங்கோவிலூரடியர்யாருஞ் சிறப்பாகவெப்பொழுதும்வாழிவாழி. (௯௯)

இதுவுமது.

வாழியெனவோதியிடுமடியார்மேவு மாகர்நாடெனவிளங்குங்கண்டநல்லூர், சூழுமடியார்களறியாமைதன்னைத் தொலைத்துமேசகலபரிவாரத்தோடுந், தாழ்விலவர்தரிசிக்கவரங்களீந்து தன்னிகரிறிருக்குளத்தின்கரையினுற்றே, யூழியினுநீங்காதுநித்தமாகி யுற்றசுந்தரேசர்பதம்வாழிமெய்யே. (௧௦௦)

ஞானவந்தாதி முற்றிற்று.

முத்துராமலிங்கதேசிகர் திருவடிவாழ்க.

சிவமயம்.

ஏதுசொரூபங்காரியம்.

செல்வவிநாயகர் துதி.

உலகதின்விளங்காநின்ற வுயிர்கள்யாவருக்குமேலாம்
பலனதுகொடுக்குந்தேவர் பங்கயன்மாலரற்கு
நிலவியவிக்கினத்தை நீக்கியேகிருபைசெய்து
விலகலிலோங்குஞ்செல்வ விக்கினேசுரனேபோற்றி. (க)

குருவணக்கம்.

அவனிவனேனென்றிங் கறியாமைவடிவாய்நின்ற
தவமிலாவெனக்குவேதஞ் சாற்றியபொருளீதென்று
பவமறத்தானேதானும் பரசொரூபானுபோக
நவமதாயருளுமுத்து ராமலிங்கேசாபோற்றி. (உ)

நூல்.

மைந்தனேநித்தாநித்த வஸ்துவாம்விவேகத்திற்குச்
சுந்தரவேதுசித்த சுத்தியாஞ்சொரூபங்கேளாய்
சந்தமார்பிரமமாத்ரஞ் சத்தியநியமமாகச்
சிந்தைசெய்சிவனீசன் செகமெலாமநித்தமென்றும். (ங)

என்றுமேசாத்திரந்தா லிறுதிசெய்வதுவேகார்ய
நன்றுறவதையெப்போது நாநாவாய்ச்சிந்தைசெய்த
லொன்றுறுமவநிபிர்ம மொன்றுமேயுண்மைமற்றப்
பொன்றிடுசிவனீசன் பொருசகமநித்தமாயும். (ச)

ஆகுநிச்சயமொன்றுலு மகலாதுதிடமாய்நிற்றல்
பாகமாமிகமுத்ரார்த்த பரபோகவிராகத்திற்கி
கூடகமாமேதுவிந்த வுலோகத்திற்பரலோகத்தி
லாகியபெண்களாதி விடயங்களநித்தமோடும். (ரு)

தூக்கமாதிகளாந்தன்மை விசாரத்தால்வெறுப்புத்தோன்றன்
மிக்கதோர்சொருபமந்த விடயங்கண்ஞாளிநின்று
கக்கியவசனம்போலுங் காலாக்கினிநரகம்போலுஞ்
சக்கையாய்க்கண்டுநீக்கல் சாருங்காரியந்தான்முன்னே. (சா)

விட்டதோர்விடயந்தன்னில் விருப்பமோர்பொழுதுமாறி
யிட்டமாய்வராதிருந்த விலங்கியவவதிதேகந்
தொட்டுமேபிரமலோக வரையிலுந்தொடர்போகத்திற்
றிட்டமாயாசையின்றித் திரணம்போலுபேட்சைசெய்தல். (எ)

செய்திடுஞ்சமாதிசட்க சம்பத்துக்கேதுசெப்பிற்
றுய்யதோரியமமாதி சொரூபந்தான்விடயந்தன்னின்
மைபிரவிருத்தியற்று மனமதிங்கடங்கிநிற்றன்
மெய்யுறுகாரியந்தான் விவகாரச்சயமதாகும். (அ)

ஆகியவவதிகேளா யறவுமேசுழுத்திபோலத்
தேகமும்விடயமியாவுந் திரமாகமறந்திருந்த
லேகமாமோட்சாபேட்சைக் கேதுதான்சாதுசங்கந்
தாகமாஞ்சொரூபந்தானுந் தலைரோமந்தனினெருப்பே. (கூ)

பற்றிக்கொண்டவனைப்போலப் பகர்பின்னையொன்றிலேயு
முற்றுமேயாசைநீங்கி மோட்சவாசையதேதோன்றல்
குற்றமில்காரியஞ்சற் குருவையேதேடிக்கிட்டல்
கற்றிடுமவதியெல்லாக் கருமமுந்தியாகம்பண்ணல். (கo)

தண்ணியவிந்தநான்கு சாதனப்பலனேதென்று
லெண்ணியநான்கும்வெவ்வே றிருந்திடிற்சொற்கலாபந்

இன்னியநான்குமொன்ருய்ச் சேர்ந்திடிலிங்கேதானே
பண்ணிமொத்மாறுத்ம விசாரமேபலமாமைந்தா. (கக)

மைந்தனேபந்தவேது மயக்கமாங்கன்மசாத்ரஞ்
சொந்தமாயற்பசித்தல் சொருபமுந்திரிசயத்தில்
வந்தசிந்தனையாங்காரியம் வருதிரிசயத்தின்மேன்மே
லந்தமில்சத்யமாக வழுந்துசிந்தனையாஞ்சொல்லின். (கஉ)

சொல்லியவவதியென்றுஞ் சூழ்திரிசயங்களெல்லா
மில்லையென்றத்தியந்த மிலங்கியவபாவஞான
மெல்லையாம்பலனேதென்று லெழுசமுசாரதுன்ப
நல்லதோர்மோட்சவேது ஞானநூலற்பசித்தல். (கங)

அற்பமில்சொருபந்தானு மறிதிரிசயசங்கற்பம்
பொற்புறவிலாதிருத்தல் பொருவுகாரியமேதென்றுற்
சொற்பசிந்தனைகள்கூடத் தோன்றுமைதிரிசயத்தில்
விற்பனவவதிசின்மாத் திரமதாய்விளங்காநிற்றல். (கச)

நிற்றலிற்பலனேதென்று னிகழ்பிரமானந்தந்தான்
செற்றமின்ஞானவேது சிரவணமனனந்தியானம்
பற்றியசொருபஞ்சுபானு பவத்திறுற்றேகமாதி
யற்றமாம்பிரபஞ்சங்க ளநித்தியமென்றுந்தானே. (கரு)

தானுனவகண்டபூர்ண சச்சிதானந்தவஸ்து
வானதுசத்யமென்றே யறவேறுபட்டிருந்த
ஹானமில்காரியந்தா னுலர்தேகமுதற்சகத்தி
லீனமாஞ்சத்யபுத்தி யெவளவும்வாராதான்மா. (கசு)

ஆனதுதானேயென்றிங் கழுந்தியசத்யபுத்தி
தான்வாங்காதிருத்தலாகுந் தயங்கியவவதிகேளா
யூனவஞ்ஞானகாலத் துறுமையம்விபரீதங்க
டானுமங்கிருத்தலின்றிச் சரீரந்தாறுதல்போல. (கஎ)

சாலவுஞானகாலந் தன்னிற்றேகோகமென்னுஞ்
சீலமில்புத்திநீக்குஞ் சிவோகமென்றிடமுறைப்புக்
கோலமாம்பலமேதென்றாற் குறைவிலப்பிருதிபந்த
சாலபோட்சசாட்சாத் காரமாமோட்சமன்றே. (கஅ)

இன்னல்சேரஞ்ஞானத்துக் கேதுவுநிரோதுவாகு
முன்னியவதன்சொரூப மொன்பதுவிதத்தினாலும்
பன்னிடினிருபவிக்கப் படாமையேகாரியந்தான்
றுன்னியசீவனீசன் றொடர்சகமாகச்சார்தல். (ககூ)

சாருறுமவதிஞானே தயம்பலநிட்பலந்தா
னேரிலாச்சந்தேகத்துக் கேதுவும்விசாரமின்மை
யார்சொரூபந்தான்கர்த்தா வாகுமோசாட்சியாமோ [றே.()
வோர்சாட்சி யெனினுங்கர்த்தா போர்த்தாதி யுண்டோவின்

இன்றுயிற்கர்த்தத்வாதி யிவருக்குப்பூரணத்வ
நன்றாகவுண்டோவின்றே நவிலவையுண்டானாலுங்
குன்றலிலவனைக்கானக் கூடுமோகூடாதோதா
னென்றவரறிந்தான்மோட்ச முண்டாமோவுண்டாகாதோ.()

உண்டாகுமித்தொந்தாதி யுறுஞ்சித்தவிருத்தியாகுந்
தண்டலிற்காரியம்முன் சாற்றியசித்தவிர்த்தி
பண்டுபோன்மீளமீளப் பலவிதமாயுண்டாதல்
விண்டதோரவதிதிர்க்க காலத்தின்விசாரமாமே. (உஉ)

ஆம்பலனிகபரத்தி னடைந்திடும்போகமற்றுந்
தோமுறுதுன்பஞ்சேர்தல் சொல்விபரீதத்தேது
தாந்தனேயறியாதாகுந் தருசொருபமுந்தான்றேக
நாமெனச்சகஞ்சத்தாக நண்ணியவிருத்தியாகும். (உந)

தானுமேபிராமணுதி வருணங்களென்றுந்தானே
யானதோர்பிரமசாரி யாதியாச்சிரமமென்று

மோனையாங்காத்தியாயர் முதலானகுலங்களென்று
நானுமேகிருஷியாதி நலமானதொழிலோனென்றும். (உச)

என்றுமிதாதியாக வெழுவிர்த்திகாரியந்தா
னன்றதாமவதிநாம ரூபத்திற்செல்வதில்லா
தொன்றுனதாறுமாத்மத் தியானமாம்பலமுமோதிற்
றுன்றிடுஞ்சனனமாதி சமுசாரதுக்கநாளும். (உரு)

வேறு.

நாளுஞ்சவணவேது நான்குசாதனமுண்டாய்க்
கேளார்தீவிரமாகக் கிளருமோட்சாபேட்சை
மாளில்சொருபஞ்சொல்லின் மகத்தாம்பரமான்மாவை
யாளுஞ்சுருதிசாற்று மாறிலிங்கத்தாலும். (உசா)

மாறில்சவணஞ்செய்து மற்றைநூல்கள்படியா
தேறுநாமுண்டென்று தெளிவதான்மாவிலையென்
றாறஞ்ஞானமிறந்த லோவுகாரியமவதி
மாறஞ்ஞானந்திரும்பா வரைக்குஞ்சவணஞ்செய்தல். (உஎ)

செய்யிற்பலமேதென்றாற் றிடவபரோட்சஞான
முய்யுமனனத்தேது வொப்பாவவதிவரைக்கு
மையில்சவணம்பண்ணி மருவியவஸ்துவிவேகம்
பொய்யில்சொருபஞ்சூக்ம புத்தியேகாக்கிரத்தே. (உஅ)

கிரமவைங்கோசத்திற் கிளருமான்மவஸ்தைப்
பரமாயோர்ந்துதன்னைப் பாங்காயறிதல்காரியங்
கரியான்மாவுமிருந்தாற் காணுரோவிலையென்று
நரரபாறுவரண நட்டமவதிநவிற்றில். (உகூ)

இறவாமபாறுவரண மெழுந்துவாராவரைக்கும்
நிறமாய்விசாரம்பண்ண நெறிவாம்பலனேதென்னின்

னிறையும்பரஞானமதா நித்தியாசனவேது
வுறவாஞ்சாதனநான்கோ டொத்தேயவதிவரைக்கும். (௩௦)

அவமதறவேசெய்யு மழகாஞ்சவணமனனம்
பவமாஞ்சொருபமகண்ட பரிபூரணசத்சித்தா
நவமானந்தப்பிரம நானானேயந்தத்
தவருவகண்டபூர்ண சற்சிற்சுகமதான. (௩௧)

பிரமமெனவிச்சின்ன பேதமிறயிலதானை
யுருவெஞ்சுசாதிவிருத்தி யோடேசந்தத்தியானந்
திரமாய்ப்பண்ணல்காரியந் தெளிவோருள்ளும்வெளியு
மொருசத்தாதிவிடய மொழிந்தேதியானம்பண்ணல். (௩௨)

பன்னுமவதிதியானந் தியானிப்பவனுமிழந்தே
மன்னுஞ்சுத்தசத்வ மனதும்பாலிற்சலம்போற்
றன்னுமகண்டபூர்ண சொருபத்தேகரசமாம்
பன்னும்பலமப்பிருதி பந்தமானஞானம். (௩௩)

வேறு.

ஞானமில்காமவேதா நவிற்றிடலஞ்ஞானந்தா
ஞானமில்சொருபனெய்தா னுற்றிடுங்கனல்போனம்ம
தானபோகங்களெல்லா மமோகமாயாகவேண்டு
மானவைசுரியமெல்லா மாருமலிருக்கவேண்டும். (௩௪)

வேண்டிடும்பெண்களாதி விடயங்கண்மேலுமேலும்
பூண்டிடவென்றுநானா விதமாகப்புந்திபண்ணை
நீண்டகோரியமுமவ்வவ் விடயத்திற்றிகழுமன்பை
யீண்டுமேநாநாவாகச் சிந்தித்துத்தானிருந்தே. (௩௫)

இருந்திடுமிடத்தைவிட்டிங் குலோகாலோகங்களெய்தி
யருந்திடநாகாசுரா ஞதியானோர்கள்போல

வருந்தியேயிட்டமான வஸ்துகள்சம்பாதித்த
னெருங்கிடுமெவதியத்தி யந்தமாகிராசைதோன்றல். (௩௬)

தூண்டிடுங்குரோதவேது தொகுமாசைசொரூபமாசை
பூண்டிடும்விடயந்தீமை பொருத்தினோனிடத்திற்கோப
மூண்டிடப்புலிபோனோக்கி முனிவொடுவசனஞ்சொல்லல்
வேண்டில்காரியந்தன்னாலே மேவவன்செயிக்கக்கூடில். ()

அப்போதுபாகாசூர னாதியானோர்கள்போலச்
செப்பிடுமடியேயாதி காரியஞ்செய்தறன்றால்
வெப்பமாய்வெல்லக்கூடா விடிலுள்ளேயிருந்துநோதல்
பொற்புறுமவதிசாந்தஞ் செறிபொறையுதயமாதல். (௩௮)

ஆதலாம்லோபத்தேது மோகமாஞ்சொரூபமாத
ரீதுறுகவரிமானுந் தேனீயும்போலவேதான்
சாதமாய்ச்சம்பாதித்த சம்பத்தாதிகளிலார்க்கு
மீதலொன்றுவதேனு மிலையென்றுசிந்தைசெய்தல். (௩௯)

செய்யில்காரியந்தான்சம்பா தித்திடும்பதார்த்தத்தொன்றுந்
துய்யவூர்நடுவினச்சு மரம்போலுஞ்சுயோதனாதி
கையர்போலொருத்தர்க்கொன்று முதவாமல்வைத்துக்காத்த
லையமிலவதியத்தி யந்தமாமுதாரமாகும். (௪0)

ஆகியவிந்தமூன்று லாம்பலமிகபாத்தி
னாகிகணிந்தையுற்று முளதேகமுதலாம்வஸ்துப்
போகியநாளிற்றுன்பம் போனபின்பிறப்பிறப்போ
டாகியசமுசாரத்தி லழுந்தியேயலைவன்மைந்தா. (௪௧)

மைந்தனேகிராசைக்கேது வருமாசையின்றிச்செய்யும்
பந்தசற்கருமபுண்ய பரிபாகஞ்சொருபங்கேளாய்

விந்தையாம்பெண்களாதி விடயத்தின்குணதோடங்கள்
புந்தியால்விசாரித்தாசை போக்கிடலாகுமன்றே. (௬௨)

காரியங்காதல்விட்ட பொருள்களிற்றநீசிபோலப்
பாரிகள்சரீரமாதி பதார்த்தமுங்கேட்போர்க்கீத
லாரியலவதியத்தி யந்தமாங்காமநாச
நேரியல்பொறுமைக்கேது நிராசையாஞ்சொரூபங்கேளாய். ( )

தன்வேலைக்காரனாதி யோர்களுந்தடித்தலாதி
யென்னகாரியஞ்செய்தாலு மிதுவினைவழியென்றோர்ந்து
தன்னுளேபொருத்தல்கார்யந் தனக்கபகாரஞ்செய்ய
வுன்னியபேர்க்குப்பூமி யுதிட்டிரராதியானோர். (௬௪)

போலுபகாரம்பண்ண லவதிதான்புகல்குரோதஞ்
சாலவேநாசமாத றங்கியவுதாரத்தேது
பாலியல்குணகுணங்கள் பகுத்தறிவிவேகமாகுஞ்
சீலமாஞ்சொருபமூரின் றெருநடுநிறைதடாகம். (௬௫)

தடமதாய்ப்பழுத்துநன்றாய் நிழறருமரமும்போல
வுடலுளவுயிர்கள்யார்க்கு முபகாரமாயிருத்த
லிடமானகாரியம்வே ராதியாய்க்கொழுந்தீறாக
வடர்வதாமுயிர்களுய்க்கு மருந்தாகியுதவிசெய்யும். (௬௬)

செய்யதாம்ரங்கள்போலுஞ் சிவிச்சக்ரவர்த்திபோலு
னைவினாற்கேட்போர்க்கெல்லா நயந்திடமியாவுமீத
லுய்வதாமவதியத்தி யந்தமாமுலோபநாசம்
பையுடையிம்மூன்றிற்கும் பலமிகபரலோகத்தில். (௬௭)

கீர்த்தியுமிப்போதுக்கங் கெடுதலுஞ்சுகத்தோடுற்று
மூர்த்தமின்ஞானத்திற்குச் சாதனந்தேடிமோட்சம்
பூர்த்தியாயடைவன்ஞானம் பொருந்துமுன்றேகநீங்கி
லூர்த்தலோகத்திலுள்ள வுறுசுகமனுபவிப்பன். (௬௮)

அனுபவமாகத்தன்னை யறிந்திடவேண்டினிப்போ
சொனநித்தாநித்தமாதி யாய்ச்சொலுங்குணங்களுக்கு
வினவிடுமேதுவாதி தன்னையும்விபரமாக
யனகனேயறப்பசிக்கி னறிந்துயர்மோட்சஞ்சார்வன். (௪௯)

சாருறுமடியார்சூழத் தயங்கியகோவிலூரா
மேருளசிவஸ்தலத்தி லெளியனையடிமைகொண்ட
நேரிலாச்சற்சித்தாக நிகழ்பரப்பிரமமான
சீருண்முத்துராம தேசிகேசுரன்றாள்போற்றி. (௫௦)

ஏதுசொரூபங்காரிய முற்றிற்று.